

Uitspraken van de Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs (BAO/(V)SO)

Overzicht

2004.01	Herplaatsing
2004.02	Ontslag wegens opheffing functie
2004.03	Ontslag wegens opheffing functie
2004.04	Herplaatsing
2004.05	Ontslag wegens stopzetting bekostiging OALT-onderwijs
2004.06	Plaatsing van functie in rddf
2004.07	Plaatsing van functie in rddf
2004.08	Ontslag wegens opheffing functie
2004.09	Plaatsing van functie in rddf
2004.10	Plaatsing van functie in rddf
2004.11	Ontslag wegens stopzetting bekostiging OALT-onderwijs
2004.12	Schorsing
2004.13	Plaatsing van functie in rddf
2004.14	Ontslag/Opzegtermijn
2004.15	Plaatsing van functie in rddf
2004.16	Plaatsing van functie in rddf
2004.17	Plaatsing van functie in rddf
2004.18	Berisping
2004.19	Ontslag wegens gewichtige omstandigheden
2004.20	Schorsing en ontslag wegens onbekwaamheid/ongeschiktheid
2004.21	Ontslag op staande voet

Mogelijkheid tot herplaatsing

De Commissie is van oordeel dat het bestuur zich voldoende heeft ingespannen om appellante te reïntegreren. Ten aanzien van de herplaatsing als remedial teacher is de Commissie van oordeel dat het bestuur, gelet op de beleidsvrijheid die het heeft ten aanzien van de invulling van remedial teaching, kon besluiten om appellante niet te herplaatsen in de functie van remedial teaching.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

S. ***, lerares, (appellante)

tegen

het bestuur van de Stichting **** te ***

Gemachtigde: mw. mr R. ***

De procedure

Bij besluit van 5 april 2004 heeft het bestuur appellante eervol ontslagen uit de functie van groepsleerkracht. Appellante heeft bij schrijven van 14 april 2004 beroep ingesteld. Appellante heeft het beroepschrift nadien aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 14 juni 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 6 oktober 2004, alwaar appellante alsmede een afvaardiging van het bestuur, bijgestaan door zijn gemachtigde, zijn verschenen.

De beoordeling

Het bestuur heeft appellante op grond van artikel F2.6 lid 1 sub e CAO-PO ontslag verleend. Op grond van deze bepaling kan de werkgever de werknemer ontslaan wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid, indien deze twee jaar onafgebroken heeft geduurd en herstel binnen zes maanden na deze twee jaar redelijkerwijs niet is te verwachten en er geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn bij de werkgever.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is vast komen te staan dat appellante twee jaar onafgebroken ziek is en dat herstel binnen zes maanden niet is te verwachten. Beoordeeld dient

derhalve te worden of het bestuur voldoende zorgvuldig heeft onderzocht of er voor appellante reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

Appellante heeft ter zitting aangegeven dat zij niet meer als groepsleerkracht werkzaam kan zijn. Zij is echter van mening dat het bestuur haar had moeten herplaatsen in de functie van remedial teacher. Daarbij acht zij van belang dat zij van 1991 tot 2000 binnen de school voltijds werkzaam is geweest als remedial teacher.

Wat betreft de herplaatsing als remedial teacher stelt het bestuur dat het in 1995 het beleid heeft ingevoerd dat alleen leraren die tevens als groepsleerkracht werkzaam zijn, worden ingezet voor remedial teaching. De achtergrond hiervan is dat de remedial teaching tijdens de lessen in de groep dient plaats te vinden omdat het uit de groep halen van de leerling de leerachterstand kan vergroten.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat het bestuur zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting voldoende heeft ingespannen om appellante te reïntegreren. Ten aanzien van de herplaatsing als remedial teacher is de Commissie van Beroep van oordeel dat het bestuur, gelet op de beleidsvrijheid die het heeft ten aanzien van de invulling van de remedial teaching, kon besluiten om appellante niet te herplaatsen in de functie van remedial teaching. Gelet op dit beleid was bestuur bevoegd om appellante, nadat zij in 2000 is gestopt met de functie van remedial teaching, deze functie niet opnieuw aan te bieden.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Ontslag wegens opheffing functie

De Commissie stelt vast dat sprake is van opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Deze opheffing hangt samen met de beëindiging van de subsidiëring door de Rijksoverheid van het OALT-onderwijs. De beëindiging van de subsidiëring, bij het ontbreken van andere middelen, rechtvaardigt het ontslag. Voorts is de Commissie van oordeel dat het het bestuur vrij staat om een beleid te voeren ten aanzien van benoemingseisen inzake taalvaardigheid. Het is niet komen vast te staan dat het bestuur zich onvoldoende heeft ingespannen om tot herplaatsing van appellant te komen. Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, OALT-leerkracht, appellant
gemachtigde: mevr. drs. G. ***

tegen

het bestuur van de Stichting *** te *** e.o.
gemachtigde: mr J.A. ***

De procedure

Bij schrijven van 31 maart 2004 heeft het bestuur appellant ontslag verleend uit de functie van OALT-leerkracht. Appellant heeft bij schrijven van 10 mei 2004 beroep ingesteld. Bij schrijven van 14 september 2004 heeft de gemachtigde van appellant een aanvulling op het beroepschrift ingediend. De gemachtigde van het bestuur heeft op 18 oktober 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellant en zijn gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellant is van mening dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd, nu door het bestuur niet voldoende inzicht is gegeven in de aanwezige vacatures en in de herplaatsingsmogelijkheden van OALT-leerkrachten. Hierdoor meent appellant dat hij niet kon nagaan of het bestuur zich terecht op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen passende arbeid voorhanden was. Daarnaast stelt appellant dat het bestuur zich onvoldoende heeft ingespannen om het ontslag van appellant te voorkomen. Appellant is er tot op heden niet in geslaagd om zijn NT-2 diploma te halen, terwijl het behalen van dit diploma door het bestuur wordt vereist om als onderwijsassistent te kunnen worden herplaatst. Appellant heeft aangegeven bij voorkeur te willen worden herplaatst als

groepsleerkracht. Als tweede optie heeft hij de functie van onderwijsassistent aangegeven, met name nu op zijn school een formatieplaats was voor een fulltime onderwijsassistent. Appellant is van mening dat hij te laat door het bestuur is geïnformeerd over de herplaatsingsmogelijkheden en appellant stelt zich tevens op het standpunt dat het bestuur hem heeft ontmoedigd om deel te nemen aan het NT-2 examen. Appellant stelt, dat geen overleg met het bestuur heeft plaatsgevonden over zijn herplaatsing. Tenslotte stelt appellant, dat het outplacementbureau dat het bestuur heeft ingeschakeld onvoldoende inspanningen heeft verricht en appellant meent, dat het bestuur zich met het oog daarop niet op het standpunt kan stellen, dat het al het mogelijke heeft gedaan om tot herplaatsing van appellant te komen.

Het bestuur stelt dat vast staat dat het ontslag terecht is gegeven, nu de functie van appellant per 1 augustus 2004 is opgeheven en de reden van opheffing van de functie onomstreden is. Daarnaast meent het bestuur dat het hem vrijstaat om bij de benoeming van schoolassistenten specifieke taal- en diploma-eisen te stellen, zeker nu het vast beleid van het bestuur is om deze benoemingseisen te stellen. Het bestuur geeft aan, dat het - in afwachting van het behalen van het NT-2 diploma - een vacature voor de functie van onderwijsassistent voor appellant heeft opengehouden. Pas nadat was gebleken, dat appellant zijn diploma niet had gehaald, heeft het bestuur een andere kandidaat in dienst genomen. Binnen de onder het bestuur ressorterende scholen waren 24 OALT-leerkrachten werkzaam, welke allen zijn ontslagen. Slechts twee OALT-leerkrachten zijn door het bestuur in een andere functie herplaatst. Tenslotte meent het bestuur door inschakeling van een outplacementbureau te hebben voldaan aan de afspraken in het sociaal akkoord.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om appellant te ontslaan, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep stelt vast dat sprake is van opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Deze opheffing hangt samen met de beëindiging van de subsidiëring door de Rijksoverheid van het OALT-onderwijs. De Commissie van Beroep is van oordeel, dat de beëindiging van de subsidiëring, bij het ontbreken van andere middelen, het ontslag rechtvaardigt. Uit het verweerschrift en het verhandelde ter zitting is gebleken, dat het bestuur zich gedurende het rddf-jaar heeft ingespannen om appellant te herplaatsen. De Commissie van Beroep is van oordeel dat het het bestuur vrij staat om een beleid te voeren ten aanzien van benoemingseisen inzake taalvaardigheid. Nu het bestuur zelfs in afwachting van het door appellant te volgen NT-2 examen een vacature voor de functie van onderwijsassistent voor appellant heeft opengehouden, is niet komen vast te staan dat het bestuur zich onvoldoende heeft ingespannen om tot herplaatsing van appellant te komen.

Hetgeen appellant overigens nog aanvoert kan aan het vorenstaande niet afdoen. Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Ontslag wegens opheffing van functie

De Commissie stelt vast dat sprake is van opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Deze opheffing hangt samen met de beëindiging van de subsidiering door de Rijksoverheid van het OALT-onderwijs. De Commissie is van oordeel dat de beëindiging van de subsidiering, bij het ontbreken van andere middelen, het ontslag rechtvaardigt. Het is niet vast komen te staan dat het bestuur zich onvoldoende heeft ingespannen om tot herplaatsing van appellant te komen.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

E.H. ***, OALT-leerkracht, appellant
Gemachtigde: mr R. ***

tegen

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Primair Onderwijs ***
Gemachtigde: mr J.A.***

De procedure

Bij besluit van 8 april 2004 heeft het bestuur appellant met ingang van 1 augustus 2004 ontslag verleend uit de functie van OALT-leerkracht. Appellant heeft bij schrijven van 12 mei 2004 beroep ingesteld. De gemachtigde van appellant heeft bij schrijven van 21 juli 2004 de gronden van het beroep aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 13 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellant alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellant stelt dat hij pas in het rddf had mogen worden geplaatst nadat op rijksniveau een besluit was genomen omtrent de bekostiging van het OALT-onderwijs. Daarnaast meent appellant dat het bestuur zich niet voldoende heeft ingespannen om hem een passende functie binnen een onder het bestuur ressorterende school of daarbuiten aan te bieden. Appellant stelt dat het bestuur niet op zorgvuldige wijze heeft onderzocht of herplaatsing mogelijk was. Ook heeft het bestuur hem nimmer een passende functie aangeboden. Daarnaast had het bestuur dienen te onderzoeken of de middelen die beschikbaar zijn gesteld in het kader van het sociaal plan, hadden kunnen worden

gebruikt voor zijn pensioen, dan wel op andere wijze hadden kunnen worden aangewend. Appellant meent dat hij is gedwongen om aan het outplacement traject deel te nemen, terwijl hij van mening is dat hij zelf een stem had moeten hebben in de besteding van het budget. Appellant meent dat beëindiging van de rijksbekostiging geen grond kan opleveren voor ontslag wegens opheffing van de betrekking. Tenslotte stelt appellant dat het bestuur geen rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. Appellant meent dat het bestuur hem gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, aanvullende compensatie had moeten aanbieden.

Het bestuur stelt zich allereerst op het standpunt dat de rddf-plaatsing inmiddels onherroepelijk is geworden. Daarnaast meent het bestuur dat in dit geval wel sprake is van opheffing van de betrekking, hetgeen een rechtstreeks gevolg is van beëindiging van de rijksbekostiging van het OALT-onderwijs. Het bestuur meent dat het op basis van de toepasselijke wet- en regelgeving gerechtigd is te beslissen welke functies binnen de schoolorganisatie wenselijk c.q. noodzakelijk zijn. Daarbij mogen de beschikbare middelen volgens het bestuur een rol spelen. Het vervallen van de functie van OALT-leerkracht rechtvaardigt volgens het bestuur het opheffen van de functie van appellant. Het bestuur bestrijdt dat het onvoldoende inspanningen heeft verricht om te komen tot herplaatsing van appellant. Ook het Participatiefonds heeft het ontslag van appellant inmiddels geaccepteerd. Daarnaast is tijdens het rddf-jaar herhaaldelijk met appellant gesproken over diens wensen en mogelijkheden binnen de organisatie. In dat kader heeft appellant volgens het bestuur aangegeven wegens zijn levensovertuiging niet als leerkracht op een protestants-christelijke school werkzaam te willen zijn. Het bestuur meent dat in het kader van het outplacementtraject geen sprake is geweest van dwang van zijn zijde. Daarnaast waren binnen de onder de besturen ressorterende scholen geen passende functies voor appellant beschikbaar. De omstandigheid dat het bestuur appellant geen aanvullende compensatie heeft aangeboden, doet volgens het bestuur niet af aan de rechtmatigheid van het bestuursbesluit.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om appellant ontslag te verlenen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep stelt vast dat sprake is van opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Deze opheffing hangt samen met de beëindiging van de subsidiering door de Rijksoverheid van het OALT-onderwijs. De Commissie van Beroep is van oordeel dat de beëindiging van de subsidiering, bij het ontbreken van andere middelen, het ontslag rechtvaardigt. Uit het verweerschrift en het verhandelde ter zitting is gebleken dat het bestuur met appellant gedurende het rddf-jaar gesprekken heeft gevoerd met het oog op diens herplaatsing. Nu appellant heeft aangegeven niet als leerkracht op een protestants christelijke school werkzaam te willen zijn en ook overigens geen passende functies binnen de onder de besturen ressorterende scholen voorhanden waren, is niet komen vast te staan dat het bestuur zich onvoldoende heeft ingespannen om tot herplaatsing van appellant te komen.

Het bestuur heeft verder hetgeen appellant nog heeft aangevoerd met betrekking tot zijn handelwijze inzake het outplacement alsmede het gestelde met betrekking tot compensatie voldoende weerlegd.

Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard .

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Herplaatsing

De Commissie is van oordeel, dat het bestuur alvorens te beslissen inzake ontslag en herplaatsing, nader de identiteit van appellant in een daartoe belegd onderhoud met appellant had dienen te toetsen. Het nalaten daarvan is in strijd is met de zorgvuldigheid, welke in acht moet worden genomen bij de totstandkoming van een bestuursbeslissing met betrekking tot een werknemer. De Commissie is voorts van oordeel, dat appellant thans aanspraak heeft om alsnog voor een dergelijke toetsing door het bestuur uitgenodigd te worden.

Beroep gegrond en vernietiging beslissing tot ontslag

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis- Speciaal en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, appellant,
gemachtigde: G.G.M. Beeker (Onderwijsbond CNV)

tegen

het bestuur van de Stichting *** te ***,
gemachtigde Mr. J.A. Keijser (Besturenraad P.C.O.)

De procedure

Namens appellant is op 12 mei 2004 beroep ingesteld.

Het bestuur heeft op 3 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 12 november 2004, alwaar zijn verschenen appellant en zijn gemachtigde en namens het bestuur Mw. H.D. *** en de gemachtigde.

De beoordeling

Het beroep is gericht tegen het aan appellant met ingang van 1 augustus 2004 verleende ontslag, waarbij appellant er met name primair bezwaar tegen heeft , dat hij door het bestuur niet is herplaatst in deze zin, dat aan hem geen andere werkzaamheden zijn opgedragen dan wel subsidiair dat hij door het bestuur niet in aanmerking wordt gebracht voor benoeming in een andere functie. Het bestuur gaat er daarbij vanuit, dat de identiteit van appellant niet past bij de identiteit van de school en terzake een belemmering vormt , hetgeen appellant bestrijdt.

De Commissie van Beroep zal vooreerst vaststellen wat de aard van het in geding zijnde dienstverband is.

Appellant stelt, dat hij blijkens de akte van benoeming thans een aanstelling als leraar heeft, hetgeen meebrengt, dat hij zonder meer in elke vacature inzetbaar is, terwijl vanuit dit uitgangspunt

een nader onderzoek naar instemming met de identiteit niet meer aan de orde komt. Aldus appellant.

Het bestuur stelt, dat aanstelling in een functie als groepsleraar pas mogelijk is na ontslag uit de in geding zijnde functie, welke het bestuur aanmerkt als functie als OALT-leraar, waarbij de Commissie van Beroep slechts bevoegd is om de rechtmatigheid van het verleende ontslag te beoordelen en niet het vervolgens al dan niet terecht aanstellen in een andere functie. Aldus het bestuur.

Blijkens de stukken, zo stelt de Commissie van Beroep vast, heeft appelland weliswaar een benoeming als leraar, maar niet betwist is, dat deze benoeming uitsluitend is geschied met het oog op het geven van OALT-onderwijs.

Nu dat onderwijs in verband met stopzetting van de subsidiering wordt beëindigd, is sprake van opheffing van de functie van appelland.

Tot ontslagverlening kan dan worden overgegaan, indien plaatsing in een andere functie niet mogelijk is cq niet kan worden verlangd.

Het bestuur is immers bij plaatsing in het Rddf, zoals hier plaats gevonden en daarop volgend ontslag, tot een dergelijke plaatsing, zo mogelijk, gehouden.

Gezien de akte van benoeming van appelland en zijn uit de stukken blijkende bevoegdheden, zou, naar het oordeel van de Commissie van Beroep, het opdragen van werkzaamheden als groepsleraar op zichzelf genomen, kunnen geschieden zonder ontslag.

Voorts heeft het bestuur medegedeeld, dat destijds bij de benoeming voor het geven van OALT-onderwijs het bestuur in de praktijk niet de mogelijkheid had om het identiteitsvereiste te stellen, zulks eenvoudigweg omdat de voor dit onderwijs geschikte kandidaten doorgaans in verband met hun landen van herkomst deze identiteit niet hebben.

Het bestuur is van mening, dat het bevoegd is voor de vervulling van andere functies het identiteitsvereiste thans alsnog aan appelland te stellen, hetgeen de Commissie van Beroep op zichzelf terecht acht.

Het bestuur is er in dit geval niet toe overgegaan appelland opnieuw uit te nodigen voor een onderhoud over de identiteit en heeft appelland niet in aanmerking gebracht voor herplaatsing als leerkracht, hetgeen samenhangt met een sollicitatiegesprek, dat eertijds heeft plaatsgevonden met het oog op de vervulling van de OALT-functie en het daartoe door appelland ingevulde sollicitatieformulier, waarop staat aangegeven, dat hij Moslim is.

Het bestuur is in verband daarmee van mening, dat appelland niet aan de door het bestuur gestelde vereisten ten aanzien van de identiteit voldoet, omdat hij een Moslim-identiteit zou hebben.

De Commissie van Beroep is echter van oordeel, dat de zorgvuldigheid gebiedt, dat thans in het kader van een eventuele herplaatsing als leerkracht het gestelde identiteitsvereiste wordt getoetst. Daarbij is van betekenis, dat appelland in zijn beroepsschrift en ter zitting heeft gesteld, dat hij, hoewel afkomstig uit een islamitisch land, zelf niet een praktiserend Moslim is. Verder heeft hij gesteld, dat hij de identiteit en de missie van de school onderschrijft.

In dit verband is er door appelland op gewezen, dat hij door de leiding van de school (incidenteel) is ingeschakeld om in te vallen voor het geven van godsdienstonderwijs, met de Christelijke inhoud waarvan hij verklaart zich zelf te verenigen.

Blijkens de door het bestuur terzake overgelegde stukken gaat het bij de toetsing erom, of de leerkracht de levensbeschouwelijke identiteit en missie van de organisatie en de school, zoals omschreven in het schoolplan en de schoolgids onderschrijft. Dit betekent, aldus het bestuur, dat een betrokken leerkracht zich in handelen en houding laat sturen door het christelijk geloof als inspiratiebron.

Blijkens de stukken hanteert het bestuur daarbij als borgingsmiddelen: proeflessen, sollicitatiegesprek, begeleiding door de directeur, ondersteuning door de identiteitsbegeleider.

Samengevat is de Commissie van oordeel, dat het bestuur, alvorens te beslissen inzake ontslag en herplaatsing nader de identiteit van appellant in een daartoe belegd onderhoud met appellant had dienen te toetsen en dat het nalaten daarvan in strijd is met de zorgvuldigheid, welke in acht moet worden genomen bij de totstandkoming van een bestuursbeslissing met betrekking tot een werknemer. De Commissie van Beroep is verder van oordeel, dat appellant en gemachtigde thans aanspraak heeft om alsnog voor een dergelijke toetsing door het bestuur uitgenodigd te worden.

In verband met het vorenstaande wordt het beroep gegrond geacht en wordt de bestreden beslissing op grond van genoemd zorgvuldigheidsgebrek vernietigd.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep gegrond en vernietigt de beslissing tot ontslag.

Ontslag wegens stopzetting bekostiging OALT-onderwijs

De Commissie is van oordeel dat het bestuur op afdoende wijze heeft aangetoond dat de functie van appellante werd bekostigd uit OALT-gelden. De Commissie is tevens van oordeel dat de stopzetting van de bekostiging van het OALT-onderwijs, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, het ontslag van appellante kan rechtvaardigen. Het bestuur heeft zich voldoende ingespannen om tot herplaatsing van appellante te komen.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, appellante

Gemachtigde: mevr. mr A. ***

tegen

het bestuur van de Stichting voor Bijzonder Primair Onderwijs in ***, ***

Gemachtigde: A. ***

De procedure

Bij besluit van 22 april 2004 heeft het bestuur appellante met ingang van 1 augustus 2004 ontslag verleend uit de functie van OALT-leerkracht. Bij brief van 8 juni 2004 heeft het bestuur als correctie op de brief van 22 april 2004 aangegeven dat appellante niet uit de functie van OALT-leerkracht maar uit de functie van onderwijsassistente is ontslagen. De gemachtigden van appellante hebben bij schrijven van 17 mei 2004 en 24 mei 2004 beroep ingesteld. De gemachtigde van appellante heeft bij schrijven van 23 juni 2004 de gronden van het beroep aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 11 november 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellante en haar gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur en een afvaardiging van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellante stelt allereerst dat het bestuur haar ten onrechte uit de functie van OALT-leerkracht heeft ontslagen, terwijl zij blijkens de verschillende akten van benoeming onderwijsassistente is. Zij meent dan ook dat het bestuur alsnog de functie van onderwijsassistent in het rddf dient te plaatsen, alvorens rechtsgeldig tot ontslag kan worden overgaan. In dat kader heeft zij tevens aangegeven dat

de functie van onderwijsassistent niet uit OALT-gelden had mogen worden bekostigd, zodat het bestuur appellante niet wegens het stopzetten van de bekostiging van het OALT-onderwijs heeft kunnen ontslaan. Daarnaast stelt appellante dat het bestuur op grond van artikel 117, lid 2 WPO, alvorens tot ontslag wordt overgegaan, zorgvuldig dient te onderzoeken of het in redelijkheid mogelijk is om appellante een mede in verband met haar persoonlijke omstandigheden voor haar passende functie aan te bieden. Gelet op het feit dat appellante heeft vernomen dat voor het schooljaar 2004/2005 weer formatie beschikbaar is voor onderwijsassistenten, meent zij dat niet vaststaat dat zij voor ontslag in aanmerking komt.

Het bestuur stelt allereerst dat eerder het beroep van appellante tegen de rddf-plaatsing door de Commissie van Beroep voor het katholiek basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs ongegrond is verklaard. Daarnaast meent het bestuur dat niet slechts sprake is van bekostiging van OALT-leerkrachten, maar van bekostiging van het gehele OALT-onderwijs en dat de genomen maatregelen dan ook niet slechts OALT-leerkrachten maar al het personeel dat wordt bekostigd uit OALT-middelen treffen. Het beleid van het bestuur bestond eruit om niet alleen OALT-leerkrachten maar ook OALT-onderwijsassistenten aan te stellen, omdat daarmee met het zelfde aantal fre's meer 'handen in de klas komen'. Met de stopzetting van de bekostiging van het OALT-onderwijs, ziet het bestuur zich genoodzaakt om ook de OALT-onderwijsassistenten te ontslaan. Tenslotte heeft het bestuur aangegeven dat het appellante een outplacement-traject heeft aangeboden, maar dat appellante dit traject wegens arbeidsongeschiktheid niet heeft kunnen afronden. Daarnaast heeft het bestuur appellante aangeboden om op kosten van het bestuur een opleiding te volgen.

De beoordeling

Het gaat naar het oordeel van de Commissie van Beroep in deze zaak om ontslag uit de functie van onderwijsassistent, bekostigd uit OALT-gelden.

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om appellante ontslag uit deze functie- na plaats gevonden inmiddels onherroepelijk geworden rddf-plaatsing- te verlenen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat het bestuur op afdoende wijze heeft aangetoond dat de functie van appellante werd bekostigd uit OALT-gelden . De Commissie van Beroep is ook van oordeel dat de stopzetting van de bekostiging van het OALT-onderwijs, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, het ontslag van appellante kan rechtvaardigen. Het bestuur heeft zich naar het oordeel van de Commissie van Beroep bovendien voldoende ingespannen door appellante een outplacementtraject en omscholingstraject aan te bieden om tot herplaatsing van appellante te komen. De Commissie van Beroep is dan ook van oordeel dat het bestuur appellante op terechte gronden heeft ontslagen.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

BAO 04.06

Plaatsing van functie in rddf

Stopzetting op vastgestelde termijn van gemeentewege van de subsidiering van de betreffende loonkosten, voor het bestuur, kan bij gebrek aan andere financiële middelen, aanleiding geven tot plaatsing in het rddf.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven in de zaak van

Mw. E. ***, appellante

tegen

het bestuur van de Stichting voor Bijzonder Primair Onderwijs in ***
gemachtigde: Mr. J.A. Keijser (Besturenraad P.C.O.)

De procedure

Bij bestuursbeslissing d.d. 15 april 2004 is appellante in het Rddf geplaatst.

Bij beroepschrift dd. 26 mei 2004 heeft appellante beroep ingesteld.

Namens het bestuur is een verweerschrift d.d. 13 september 2004 ingediend.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 12 november 2004, alwaar verschenen zijn appellante en een bestuursvertegenwoordiger en de gemachtigde.

De beoordeling

Het beroep is gericht tegen de plaatsing van appellante in het Rddf.

Appellante is benoemd als lokaalassistent in het kader van de zogenoemde ID-regeling (subsidiering van loonkosten van in- en doorstroombanen).

De Commissie van Beroep is van oordeel, dat de stopzetting op vastgestelde termijn van gemeentewege van de subsidiering van de betreffende loonkosten, voor het bestuur, bij gebrek aan andere financiële middelen, aanleiding kan geven tot plaatsing in het Rddf. Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard.

Overigens is ter zitting gebleken, dat het bestuur waardering voor het werk van appellante heeft en zich inspant om alsnog gedwongen ontslag zoveel als mogelijk te voorkomen.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Plaatsing van functie in rddf

Stopzetting van de subsidiering van de loonkosten voor de functie van appellante door de gemeente kan de rddf-plaatsing rechtvaardigen. Bij rddf-plaatsing gaat het niet om door een persoon verrichte werkzaamheden, maar om de plaatsing van een formele functie.

Beoordeling van de vraag of consequenties zouden moeten worden verbonden aan de feitelijke werkzaamheden van appellante is daarom niet aan de orde.

De vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellante zou door- of uitstromen naar een andere baan en de door appellante naar voren gebrachte toezegging kunnen slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag aan de orde komen.

De Commissie acht, gelet op artikel 117 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, een duur van de rddf-plaatsing langer dan een jaar niet uitgesloten, zij het dat daarbij wel aannemelijk is, dat het bestuur in voorkomend geval daarvan apart mededeling zal doen. De Commissie merkt op dat nu alle functies die worden bekostigd op basis van loonkostensubsidie in het rddf zijn geplaatst, hantering van een afvloeiingsvolgorde niet aan de orde komt.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

Y. ***, lokaalassistent, appellante

Gemachtigde: mevr. mr T. ***

tegen

het bestuur van de Stichting Samenwerkende Christelijke Scholen ***

Gemachtigde: mr J.A. Keijser

De procedure

Bij besluit van 26 april 2004 heeft het bestuur ten aanzien van appellante besloten tot plaatsing in het risico dragende deel van de formatie (rddf) met ingang van 1 augustus 2004. De gemachtigde van appellante heeft bij schrijven van 28 mei 2004 beroep ingesteld. Het beroepschrift is bij schrijven van 10 september 2004 aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 28 oktober 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellante en haar gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellante is van oordeel dat, hoewel zij is aangesteld als lokaalassistent, zij feitelijk de werkzaamheden van onderwijsassistent verricht. Zij is echter nooit als onderwijsassistent benoemd. Daarnaast heeft appellante gesteld dat de voormalig directeur van de school waaraan zij werkzaam is haar een (reguliere) formatieplaats heeft toegezegd. Deze toezegging is echter niet nagekomen. Appellante heeft sinds haar benoeming de opleidingen SPW 3 en SPW 4 gevolgd en afgerond. Zij is van mening dat zij daarmee heeft meegewerkt aan het bevorderen van haar doorstroming. Appellante heeft van de directie vernomen dat deze, hoewel er volgens appellante regelmatig formatie beschikbaar is, geen ID-ers mag laten doorstromen naar een reguliere formatieplaats. Appellante is daarnaast van mening dat zijzelf als persoon in het rddf is geplaatst, terwijl alleen functies in het rddf kunnen worden geplaatst. Daarnaast heeft appellante gesteld dat het bestuur onvoldoende heeft ondernomen om te zorgen dat appellante zou doorstromen naar een andere functie dan wel zou uitstromen naar een functie buiten de onder het bestuur ressorterende scholen. Ook is appellante van mening dat aan de rddf-plaatsing een afweging in het kader van het formatiebeleid vooraf had moeten gaan. Daarnaast stelt appellante dat het bestuur heeft nagelaten om de gehanteerde afvloeiingsvolgorde aan te geven. Tenslotte heeft appellante aangegeven dat de verlenging van de subsidie door de gemeente *** ertoe leidt dat zij langer dan een jaar in het rddf zou zijn geplaatst, hetgeen juridisch niet mogelijk is en zou moeten leiden tot intrekking van het besluit tot rddf-plaatsing.

Het bestuur is met appellante van oordeel dat niet personen maar slechts functies in het rddf kunnen worden geplaatst, hetgeen met het bestreden besluit ook de bedoeling van het bestuur is geweest. Verweerder bestrijdt dat appellante feitelijk werkzaam was als onderwijsassistent. Wel is het volgens het bestuur mogelijk dat appellante in het kader van de door haar genoemde opleidingen op haar eigen school stage heeft gelopen, en toen werkzaamheden heeft verricht die meer tot de functie van onderwijsassistent behoren. De gestelde toezegging van de voormalig directeur dat appellante een (reguliere) formatieplaats zou krijgen, is het bestuur niet bekend. Een dergelijke toezegging zou volgens het bestuur ook niet tot een benoeming hebben kunnen leiden omdat op alle onder het bestuur ressorterende scholen sprake is van een daling van het leerlingenaantal. Daarnaast heeft het bestuur aangegeven dat aan de rddf-plaatsing een afweging in het kader van de formatie is voorafgegaan en dat de medezeggenschapsraad met deze afweging heeft ingestemd. Het bestuur is daarnaast van mening dat de afvloeiingsvolgorde niet aan de orde is nu alle medewerkers wier functies op gemeentelijke loonkostensubsidie zijn gebaseerd in het rddf zijn geplaatst. Tevens is het bestuur van mening dat een afvloeiingsvolgorde eveneens niet aan de orde is nu de subsidiestop heel specifiek de loonkosten van appellante betreft. Het bestuur meent dat de inspanningen die het in het kader van door- of uitstroom heeft verricht, in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing niet aan de orde kunnen komen. Tenslotte heeft het bestuur aangegeven dat van intrekking van het bestreden besluit geen sprake kan zijn, nu allerm minst zeker is dat de loonkostensubsidie ook op langere termijn zal worden voortgezet.

De beoordeling

De Commissie van Beroep stelt vooreerst vast, dat met het bestreden besluit kennelijk is beoogd de functie van appellante in het rddf te plaatsen.

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om de functie van appellante in het rddf te plaatsen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiering van de loonkosten voor de functie van appellante door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn

mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, de rddf-plaatsing kan rechtvaardigen.

Beoordeling van de vraag of consequenties zouden moeten worden verbonden aan de feitelijke werkzaamheden van appellante is, daargelaten, dat het bestuur betwist, dat appellante deze metterdaad verricht, in het kader van deze procedure niet aan de orde, nu immers bij rddf-plaatsing het niet gaat om door een persoon verrichte werkzaamheden, maar om de plaatsing van een formele functie.

Voorts heeft het bestuur, anders dan appellante heeft gesteld, medegedeeld, dat aan de rddf-plaatsing wel een afweging in het kader van de formatie is voorafgegaan en dat de medezeggenschapsraad met deze afweging heeft ingestemd.

De vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellante zou door- of uitstromen naar een andere baan en de door appellante naar voren gebrachte toezegging kunnen slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag, en dus niet in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing aan de orde komen.

Ten aanzien van hetgeen is aangevoerd met betrekking tot de gehanteerde afvloeiingsvolgorde merkt de Commissie van Beroep op dat nu alle functies die worden bekostigd op basis van loonkostensubsidie in het rddf zijn geplaatst, hantering van een afvloeiingsvolgorde niet aan de orde komt.

Appellante meent tenslotte, dat de inmiddels plaats gevonden verlenging van de subsidie ertoe leidt, dat zij langer dan een jaar in het rddf zou zijn geplaatst, hetgeen volgens haar moet leiden tot intrekking van de beslissing. De Commissie van Beroep is evenwel van oordeel, dat zulks geen grond vormt voor intrekking van de beslissing, omdat de situatie ten tijde van de beslissing tot rddf-plaatsing bepalend is voor het nemen van de beslissing en in beroep moet worden beoordeeld of te dien tijde al of niet terecht tot een dergelijke beslissing is besloten.

Verder vindt bij toepassing van plaatsing in het rddf in verband met het bepaalde in artikel 117 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC geen opheffing van de betrekking cq ontslag plaats dan nadat de functie één jaar in het rddf is geplaatst. De Commissie van Beroep acht, gelet op deze bepaling, een duur van de rddf-plaatsing langer dan een jaar niet uitgesloten, zij het dat daarbij wel aannemelijk is, dat het bestuur in voorkomend geval daarvan apart mededeling zal doen. Overigens heeft het bestuur in dit geval reeds aangegeven, dat het allerminst zeker is, dat de loonkostensubsidie ook op langere termijn zal worden voortgezet.

De bestreden beslissing moet derhalve worden gehandhaafd.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Ontslag wegens opheffing functie

Naar het oordeel van de Commissie heeft het bestuur op afdoende wijze aangegeven, dat de functie die appellant beoogt niet binnen de organisatie bestaat, zodat een benoeming niet aan de orde kan komen. Aan appellant is een traject aangeboden, doch appellant heeft dit niet aanvaard. Voorts is geenszins gebleken, dat het bestuur onvoldoende steun aan appellant zou hebben verleend bij het vinden van ander werk. Van ongelijke behandeling is geen sprake.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

Y. ***, appellant

tegen

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs ***,
gemachtigde Mr. J.A. Keijser (Besturenraad P.C.O)

De procedure

Appellant is bij bestuursbeslissing d.d. 28 april 2004 ontslagen met ingang van 1 augustus 2004 uit de functie van OALT-leerkracht.

Appellant heeft bij beroepschrift d.d. 28 mei 2004 beroep tegen het verleende ontslag ingesteld.

Het bestuur heeft een verweerschrift d.d. 9 november 2004 ingediend.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 19 januari 2005, alwaar appellant is verschenen en H. ***, voorzitter van het bestuur en de bestuursgemachtigde.

De standpunten van partijen

Appellant voert het volgende aan:

“Ik maak bezwaar tegen de aanzegging van mijn ontslag, omdat ik van mening ben dat ik les zou kunnen geven als ondersteunend leerkracht binnen mijn bestuur.

Ik ben zelf Assyrisch Protestants Christelijk en daarom is het voor mij heel plezierig op een school te werken waar ik mij verbonden voel met de naam en de regels van de school.

Ik ben in 1992 begonnen als fulltime vrijwilliger bij de vereniging te werken. Toen had ik nog geen verblijfsvergunning, toch heb ik aangedrongen om als vrijwilliger bij de vereniging te werken, zodat ik mezelf nuttig kan maken voor zowel de school als de samenleving.

Vanaf die tijd tot nu toe heb ik me ingezet voor de belangen van de leerlingen en voor de schooldoeleinden. Ik ben ervan overtuigd, dat ik goed werk heb verricht, wat integratie en de Nederlandse samenleving betreft. Ik heb me thuis gevoeld bij de vereniging en geprobeerd me zoveel mogelijk aan de school aan te passen. Ik heb binnen de vereniging *** de moedertaal als een

middel, als een bruggetje gebruikt om anderstalige kinderen meer te ondersteunen bij het leren van de Nederlandse taal. Zoals door het luisteren naar liedjes in het Nederlands om te kunnen begrijpen wat er gezongen wordt of b.v. tijdens het luisteren naar een verhaal in het Nederlands om te kunnen begrijpen wat er eigenlijk verteld wordt. Bij elk thema is het belangrijk, dat er nieuwe woorden in het Nederlands geleerd worden enz. Op deze manier heb ik de kinderen altijd met plezier geholpen.

Daarom verzoek ik u vriendelijk om alsnog de situatie in brede zin te bekijken om mij te ondersteunen en te proberen dat ik mijn werkzaamheden voort kan zetten.”

Het bestuur heeft in het verweerschrift het volgende medegedeeld:

“Appellant erkent de opheffing van de functie van OALT-leerkracht binnen PCO ***. Hij stelt echter, dat hij in een andere functie in dienst zou kunnen blijven, namelijk als “ondersteunend leerkracht “(lesgevende taak). In de gesprekken, die gedurende het RDDF_jaar met appellant zijn gevoerd, is van meet af aan (gesprek op 27 oktober 2003) duidelijk aangegeven, dat die functie binnen de organisatie niet bestond. Ook is daarbij aan de orde gekomen, dat appellant niet bevoegd is voor de functie van groepsleerkracht.

In onderling overleg is toen een tweesporentraject afgesproken. Enerzijds zou de weg naar de arbeidsmarkt in de onderwijssector worden verbeterd door intensief te werken aan verbetering van de beheersing van de Nederlandse taal door appellant (intensieve trainingen, gekoppeld aan een assessment, dat appellant toegang zou verschaffen tot de PABO-opleiding), anderzijds zouden functies buiten het onderwijs worden verkend. Appellant dacht daarbij zelf aan tolkwerkzaamheden en een predikantschap binnen zijn geloofsgemeenschap.

Op 8 december 2003 en op 13 januari 2004 zijn vervolggesprekken tussen partijen geweest.

Duidelijk werd daarin, dat appellant (anders dan was afgesproken) geen assessment had ondergaan. Reden daarvoor was, dat hij de PABO-opleiding niet wilde volgen. Appellant had ook geen informatie ingewonnen om als tolk te gaan werken, omdat hij als predikant/voorganger wilde gaan werken. Uit de door het bestuur ingewonnen inlichtingen bleken de theologische opleidingen zeer langdurig te zijn. Appellant achtte die opleidingen, gezien zijn kennis en bagage op dat terrein, ook niet nodig. De inhoud van de gesprekken is steeds schriftelijk aan appellant bevestigd.

Nadien is appellant geplaatst in een extern outplacementtraject, gericht op training en persoonlijke begeleiding bij het bureau Capability. Recent ontving het bestuur melding van Loyalis Mens en Werk van 6 januari 2005, waarin melding wordt gemaakt van onvoldoende medewerking van de zijde van appellant aan reïntegratie. Het bestuur vermag niet in te zien op welke wijze zij appellant nader zou hebben kunnen ondersteunen bij het vinden van ander werk. Het Participatiefonds heeft de gepleegde inspanningen overigens (- ook-) toereikend gevonden.

Het bestuur verzoekt het beroep van appellant ongegrond te verklaren.”

De beoordeling

Beoordeeld moet worden of het beroep van appellant tegen het verleende ontslag al of niet gegrond moet worden verklaard.

De Commissie van Beroep stelt vast, dat het hier gaat om de opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Deze opheffing hangt samen met de beëindiging van overheidswege van de subsidiering van het OALT-onderwijs.

De Commissie van Beroep is van oordeel, dat beëindiging van de subsidiering bij gebrek aan andere financiële middelen grond voor ontslag oplevert.

Appellant bestrijdt deze ontslaggrond op zichzelf niet.

De Commissie van Beroep begrijpt het beroep van appellant aldus, dat hij van mening is, dat hij door het bestuur als leerkracht zou dienen te worden ingezet speciaal met het oog op taalondersteuning en dat dan een ontslag achterwege zou kunnen blijven.

Het bestuur heeft evenwel, naar het oordeel van de Commissie van Beroep, op afdoende wijze aangegeven, dat een dergelijke functie niet binnen de organisatie bestaat, zodat een benoeming in de door appellant beoogde zin niet aan de orde kan komen.

Overigens blijkt uit het verweerschrift en het verhandelde ter zitting, dat aan appellant een traject is aangeboden, dat uiteindelijk via het volgen van de PABO-opleiding zou leiden tot het verwerven van de bevoegdheid tot het geven van onderwijs als gewone leerkracht, doch dat appellant dat niet heeft aanvaard.

Appellant heeft ter zitting nog aangevoerd, dat hij niet gelijk wordt behandeld als andere leerkrachten, die ook niet een bevoegdheid als leerkracht bezitten, maar desalniettemin toch als leerkracht zijn aangesteld. Appellant doelt hier op een regeling voor leerkrachten in het kleuteronderwijs. Het gaat hier echter om een speciale regeling, welke ooit is getroffen met het oog op de specifieke situatie, welke ontstond voor leerkrachten in het kleuteronderwijs als gevolg van de integratie van het kleuteronderwijs in het basisonderwijs, aan welke regeling in de, naar het oordeel van de Commissie, geenszins vergelijkbare situatie van appellant geen titel voor benoeming door appellant kan worden ontleend, zodat van ongelijke behandeling geen sprake is.

Voorts is, gelet op de door het bestuur in het verweerschrift opgesomde pogingen, geenszins gebleken, dat het bestuur onvoldoende steun aan appellant zou hebben verleend bij het vinden van ander werk.

Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep tegen het aan appellant verleende ontslag ongegrond.

Plaatsing van functie in rddf

De stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, kan de rddf-plaatsing rechtvaardigen. Bij rddf-plaatsing gaat het niet om door een persoon verrichte werkzaamheden, maar om de plaatsing van een formele functie in de rddf. Beoordeling van de vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, komt slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag aan de orde. Voorts acht de Commissie een duur van de rddf-plaatsing langer dan een jaar niet uitgesloten, zij het dat daarbij wel aannemelijk is, dat het bestuur in voorkomend geval daarvan apart mededeling doet.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

S.R. ***, schoolassistent, appellant

Gemachtigde: mevr. mr T. ***

tegen

het bestuur van de Stichting Samenwerkende Christelijke Scholen ***

Gemachtigde: mr J.A. Keijser

De procedure

Bij besluit van 26 april 2004 heeft het bestuur ten aanzien van appellant besloten tot rddf-plaatsing (met ingang van 1 augustus 2004 in het risico dragende deel van de formatie (rddf) geplaatst.) De gemachtigde van appellant heeft bij schrijven van 28 mei 2004 beroep ingesteld. Het beroepschrift is bij schrijven van 13 juli 2004 aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 28 oktober 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellant en zijn gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellant is van oordeel dat, hoewel hij is aangesteld als schoolassistent in de functie van hulpconciërge, hij feitelijk de werkzaamheden van conciërge verricht, welke werkzaamheden hij zelfstandig en naar tevredenheid uitvoert. Daarnaast is appellant van mening dat hijzelf als persoon in het rddf is geplaatst, terwijl alleen functies in het rddf kunnen worden geplaatst. Nu appellant van mening is dat hij de functie van conciërge vervult, had de functie van conciërge in het rddf had

moeten worden geplaatst, omdat niet de werkzaamheden waarin hij is benoemd, maar de werkzaamheden die feitelijk door hem worden verricht van belang zijn. Daarnaast heeft appellant gesteld dat het bestuur onvoldoende heeft ondernomen om te zorgen dat appellant zou doorstromen naar een andere functie dan wel zou uitstromen naar een functie buiten de onder het bestuur ressorterende scholen. Ook is appellant van mening dat aan de rddf-plaatsing een afweging in het kader van het formatiebeleid vooraf had moeten gaan. Daarnaast stelt appellant dat het bestuur heeft nagelaten om de gehanteerde afvloeiingsvolgorde aan te geven. Tenslotte heeft appellant aangegeven dat de verlenging van de subsidie door de gemeente *** ertoe leidt dat appellant langer dan een jaar in het rddf zou zijn geplaatst, hetgeen volgens appellant niet kan en zou moeten leiden tot intrekking van het besluit tot rddf-plaatsing.

Het bestuur is met appellant van oordeel dat niet personen maar slechts functies in het rddf kunnen worden geplaatst, hetgeen met het bestreden besluit ook de bedoeling van het bestuur is geweest. Verweerder bestrijdt dat appellant feitelijk werkzaam was als conciërge, nu hij onder directe aansturing van de directeur van de school werkzaam was. Daarnaast heeft het bestuur aangegeven dat aan de rddf-plaatsing een afweging in het kader van de formatie is voorafgegaan en dat de medezeggenschapsraad met deze afweging heeft ingestemd. Het bestuur is daarnaast van mening dat toepassing geven aan de afvloeiingsvolgorde niet aan de orde is nu alle medewerkers wier functies op gemeentelijke loonkostensubsidie is gebaseerd in het rddf zijn geplaatst. Daarnaast is het bestuur van mening dat een afvloeiingsvolgorde eveneens niet aan de orde is nu de subsidiestop heel specifiek de loonkosten van appellant betreft. Het bestuur meent dat de inspanningen die het in het kader van door- of uitstroom heeft verricht, in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing niet aan de orde kunnen komen. Tenslotte heeft het bestuur aangegeven dat van intrekking van het bestreden besluit geen sprake kan zijn, nu allerm minst zeker is dat de loonkostensubsidie ook op langere termijn zal worden voortgezet.

De beoordeling

De Commissie van Beroep stelt vooreerst vast, dat met het bestreden besluit kennelijk is beoogd de functie van appellant in het rddf te plaatsen.

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om de functie van appellant in het rddf te plaatsen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellant te handhaven, de rddf-plaatsing kan rechtvaardigen.

Beoordeling van de vraag of consequenties zouden moeten worden verbonden aan de feitelijke werkzaamheden van appellante is, daargelaten, dat het bestuur betwist, dat appellant werkzaam was als conciërge in formele zin in het kader van deze procedure niet aan de orde, nu immers bij rddf-plaatsing het niet gaat om door een persoon verrichte werkzaamheden, maar om de plaatsing van een formele functie in het rddf. Voorts heeft het bestuur, anders dan appellant heeft gesteld, medegedeeld, dat aan de rddf-plaatsing wel een afweging in het kader van de formatie is voorafgegaan en dat de medezeggenschapsraad met deze afweging heeft ingestemd.

Beoordeling van de vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, kan slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag, en dus niet in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing aan de orde komen. Ten aanzien van hetgeen is aangevoerd met betrekking tot de gehanteerde afvloeiingsvolgorde merkt de Commissie van Beroep op dat nu alle functies die worden bekostigd op

basis van loonkostensubsidie in het rddf zijn geplaatst, hantering van een afvloeiingsvolgorde niet aan de orde komt.

Appellant meent tenslotte, dat de inmiddels plaats gevonden verlenging van de subsidie ertoe leidt, dat hij langer dan een jaar in het rddf zou zijn geplaatst, hetgeen volgens hem moet leiden tot intrekking van de beslissing. De Commissie van Beroep is evenwel van oordeel, dat zulks geen grond vormt voor intrekking van de beslissing, omdat de situatie ten tijde van de beslissing tot rddf-plaatsing bepalend is voor het nemen van de beslissing en in beroep dan ook moet worden beoordeeld of te dien tijde al of niet terecht tot een dergelijke beslissing is besloten. Verder vindt bij toepassing van plaatsing in het rddf in verband met het bepaalde in artikel 117 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC geen opheffing van de betrekking cq ontslag plaats dan nadat de functie één jaar in het rddf is geplaatst. De Commissie van Beroep acht, gelet op deze bepaling, een duur van de rddf-plaatsing langer dan een jaar niet uitgesloten, zij het dat daarbij wel aannemelijk is, dat het bestuur in voorkomend geval daarvan apart mededeling doet. Overigens heeft het bestuur in dit geval reeds aangegeven, dat het allerminst zeker is, dat de loonkostensubsidie ook op langere termijn zal worden voortgezet. De bestreden beslissing moet derhalve worden gehandhaafd.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Plaatsing functie in rddf

Als gevolg van de daling van het leerlingenaantal en de daarmee gepaard gaand vermindering van financiële middelen is er een noodzaak tot bezuinigen en een noodzaak tot RDDF-plaatsing van medewerkers ontstaan. Wat betreft de afvloeiingsvolgorde geldt het bepaalde in de CAO-PO en de voorwaarden behorende bij de akte van benoeming; het eerst voor afvloeiing in aanmerking komt de leerkracht met de minste diensttijd bij de school. De Commissie is voorts van oordeel, dat met betrekking tot het vinden van een andere werkring een inspanningsverplichting geldt voor het bestuur en niet van een resultaatsverplichting.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

C. ***, appellante

tegen

het bestuur van de Stichting Oecumenisch Voortgezet Speciaal Onderwijs ***,
gemachtigde Mr.J.A. Keijser

Het verloop van de procedure

Bij besluit d.d. 29 april 2004 heeft het bestuur appellante in het RDDF geplaatst met ingang van 1 augustus 2005.

Appellante heeft tegen deze beslissing beroep ingesteld bij beroepschrift d.d. 1 juni 2004 en aanvullend beroepschrift d.d. 11 juli 2004 met bijlagen.

Namens het bestuur is een verweerschrift d.d. 26 november 2004, met bijlagen ingediend.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 19 januari 2005, alwaar verschenen zijn appellante, vergezeld van haar echtgenoot, die als woordvoerder is opgetreden en een bestuursvertegenwoordiging.

De beoordeling

De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van de bezwaren van appellante tegen de RDDF-plaatsing ,welke - samengevat- het volgende inhouden:

Appellante is nog maar twee jaar geleden door *** benaderd om te solliciteren en is door het bestuur overgehaald om vanuit haar toenmalige 27- jarige dienstverband in dienst te treden.

Zij verwijt het bestuur en de directie erg onzorgvuldig te zijn geweest in de met haar bij de sollicitatie gevoerde gesprekken met betrekking tot het verloop van het leerlingenaantal, waarbij haar een verkeerd beeld is voorgespiegeld. Zij is op het verkeerde been gezet. Duidelijk is- volgens appellante- dat het bestuur er nooit toe had mogen overgaan om haar aan te nemen.

Er wordt ook melding gemaakt van onvoldoende financiële middelen als reden voor het genomen besluit. Dat is echter voor een zeer belangrijk deel veroorzaakt door de financiële gevolgen van het ontslag van de voorgaande directeur. Ook deze financiële situatie was al bekend. De plaatsing in het RDDF is onjuist, gezien haar aantal dienstjaren bij het onderwijs als geheel, namelijk 30. Zij verwijst in dit verband naar een document van de school d.d. 12 november 2003. Volgens haar informatie is het besluit genomen zonder overleg en instemming van de Medezeggenschapsraad.

Het sterk teruggelopen leerlingenaantal is voornamelijk het gevolg van het beleid, dat moeilijk lerende kinderen langer in het gewone onderwijs blijven. Dat houdt dus in, dat de werkgelegenheid zich verplaatst vanuit het speciale onderwijs naar het gewone onderwijs. Dit betekent dus ook, dat daardoor in de nu gevormde federatie van scholen (extra) werkgelegenheid moet zijn te vinden voor de boventallige leraren op de ***. Gelet op bovengenoemde formele en morele argumenten is er sprake van een resultaatsverplichting voor het bestuur om een passende werkring voor appellante elders te vinden. Tot zover appellante.

De Commissie van Beroep beoordeelt de beslissing tot plaatsing in het RDDF, mede gelet enerzijds op de bezwaren van appellante en anderzijds het verweer van het bestuur, als volgt.

De Commissie van Beroep stelt in de eerste plaats vast, dat van het feitelijk gegeven moet worden uitgegaan, dat als gevolg van de daling van het leerlingenaantal en de daarmee gepaard gaand vermindering van financiële middelen een noodzaak tot bezuinigen en een noodzaak tot RDDF-plaatsing van medewerkers is ontstaan.

Wat betreft de afvloeiingsvolgorde geldt , anders dan appellante stelt, in verband met het bepaalde in de CAO-PO en de voorwaarden behorende bij de akte van benoeming van appellante hier het afvloeiingscriterium , dat het eerst voor afvloeiing in aanmerking komt de leerkracht met de minste diensttijd bij de school.

Uit dien hoofde kan niet anders worden geoordeeld dan dat appellante, gelet op haar korte dienstverband, door het bestuur terecht als eerste in het RDDF is geplaatst.

Met betrekking tot het vinden van een andere werkring heeft het bestuur gesteld, dat het RDDF-jaar bedoeld is om met ontslag bedreigde personeelsleden te behoeden voor werkloosheid, door in dat jaar als werkgever en werknemer gezamenlijk te bezien hoe de arbeidskansen (binnen en buiten de organisatie) kunnen worden verhoogd.

De Commissie van Beroep is echter, anders dan appellante stelt, van oordeel, dat hier sprake is van een inspanningsverplichting voor het bestuur en niet van een resultaatsverplichting.

Verder is met betrekking tot hetgeen appellante heeft gesteld ten aanzien van de inschakeling van de medezeggenschapsraad uit het verweerschrift gebleken, dat het bestreden besluit is gebaseerd op gegevens opgenomen in een formatieplan, daterend van omstreeks april 2004, waarmee ten tijde van het nemen van de beslissing nog niet, maar nadien bij schrijven d.d. 20 augustus 2004 door de medezeggenschapsraad instemming is betuigd.

Reeds in verband met hetgeen hiervoor is overwogen moet het beroep ongegrond worden verklaard en de bestreden beslissing gehandhaafd.

Hetgeen appellante namelijk heeft aangevoerd met betrekking tot haar indiensttreding is formeel bezien in deze procedure niet aan de orde.

Ter zitting is overigens wel uit de verklaring van appellante naar voren gekomen, dat bij de sollicitatie de positie van de school en de bekostiging aan de orde zijn geweest en dat appellante bij

de indiensttreding beseft heeft, dat indien men eenmaal een functie aanvaardt, de daarmee verband houdende risico's voor haar rekening zijn.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart, met handhaving van de beslissing tot plaatsing van appellante in het RDDF, het beroep ongegrond.

Ontslag wegens stopzetting bekostiging OALT-onderwijs

De Commissie is van oordeel, dat de stopzetting van rijkswege van de subsidiering van het OALT-onderwijs en de daarmee gepaard gaande opheffing van dit onderwijs bij gebleken gebrek aan andere financiële middelen grond voor ontslag vormt. Het bestuur heeft een toezegging gedaan tot herplaatsing indien een nieuwe vacature voor onderwijsassistent ontstaat.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-, Speciaal en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, OALT leerkracht, appellant,
gemachtigde Mr. J.A.H. ***, advocaat

tegen

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs te ***

Het verloop van de procedure

Bij beroepschrift d.d. 10 juni 2004 is beroep ingesteld tegen het aan appellant door het bestuur bij schrijven d.d. 29 april 2004 verleende ontslag uit de functie van OALT- leerkracht met ingang van 1 augustus 2004.

Het bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 6 oktober 2004, alwaar verschenen zijn appellant en zijn gemachtigde en vertegenwoordigers van het bestuur.

De beoordeling

Het beroep is gericht tegen het verleende ontslag met ingang van 1 augustus 2004, terwijl appellant zich verder op het standpunt stelt, dat het bestuur zich onvoldoende moeite heeft getroost om hem binnen de eigen organisatie dan wel daarbuiten te (her-)plaatsen.

De Commissie van Beroep is van oordeel, dat de stopzetting van rijkswege van de subsidiering van het OALT-onderwijs en de daarmee gepaard gaande opheffing van dit onderwijs bij gebleken gebrek aan andere financiële middelen grond voor ontslag vormt.

Verder heeft de Commissie nog nagetrokken, dat appellant voor 1 augustus 2003 in het Rddf is geplaatst.

Ten aanzien van appellant heeft het bestuur in het verweerschrift medegedeeld, dat voor hem de mogelijkheid bestaat, dat hij herplaatst wordt als onderwijsassistent, indien een een nieuwe vacature voor een onderwijsassistent ontstaat, hetgeen zich echter tot nu toe nog niet heeft voorgedaan.

Gelet op het vorenstaande acht de Commissie van Beroep het beroep tegen het met ingang van 1 augustus 2004 verleende ontslag ongegrond, terwijl de Commissie van Beroep, gelet op evenvermelde toezegging van het bestuur, het beroep ook voor het overige ongegrond acht.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Schorsing

Het bestuur heeft appellante voorafgaand aan de schorsing niet in de gelegenheid gesteld om haar opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. Het bestuur heeft ook ten onrechte nagelaten om de beroepsmogelijkheid en de beroepstermijn in het bestreden besluit op te nemen. Tevens heeft appellante zich niet tegen verklaringen van vertrokken personeelsleden kunnen verweren. Ook is niet gebleken dat appellante niet bereid zou zijn aan een cultuurverandering op de school mee te werken. De Commissie merkt voorts op dat het bestuur op een oneigenlijke wijze gebruik heeft gemaakt van het middel van schorsing.

Beroep gegrond en vernietiging beslissing tot schorsing

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, lerares, appellante

Gemachtigde: mw. mr E.M.L. ***

tegen

het bestuur van de Vereniging Protestants Christelijk Onderwijs ***

Gemachtigde: mw. mr G.C. ***

De procedure

Het bestuur heeft appellante bij schrijven van 10 juni 2004 geschorst voor de duur van vier weken. De gemachtigde van appellante heeft bij schrijven van 29 juni 2004 beroep ingesteld. Het bestuur heeft geen verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 24 augustus 2004, alwaar appellante en haar gemachtigde alsmede een afvaardiging van het bestuur, bijgestaan door zijn gemachtigde, zijn verschenen.

De beoordeling

Het bestuur heeft appellante geschorst op grond van artikel F 2.7 lid 1 CAO-PO 2002-2004. Op grond van deze bepaling kan de werkgever de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Voordat de werknemer wordt geschorst wordt deze in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. De opvattingen van de werknemer omtrent de schorsing worden opgenomen in een brief, waarin de schorsing wordt bevestigd.

Op grond van artikel 60 lid 1 onder b Wet op het Primair Onderwijs ("WPO") kan het personeel van een bevoegd gezag dat is aangesloten bij de Commissie van Beroep bij de Commissie beroep instellen tegen een schorsing. Op grond van artikel 60, lid 2 WPO wordt in het besluit de beroepstermijn en het adres van de Commissie van Beroep vermeld.

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting is komen vast te staan dat het bestuur appellante voorafgaand aan de schorsing niet in de gelegenheid heeft gesteld om haar opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. Reeds om deze reden kan het bestreden besluit niet in stand blijven, terwijl het bestuur ook ten onrechte heeft nagelaten om de beroepsmogelijkheid en de beroepstermijn in het bestreden besluit op te nemen.

Daarnaast blijkt noch uit het schorsingsbesluit noch uit door het bestuur overgelegde stukken dat de door het bestuur ter zitting naar voren gebrachte argumenten, die volgens het bestuur ten grondslag hebben gelegen aan het schorsingsbesluit, en die met name betrekking hebben op het vertrek van de school van eerst tijdens de zitting bij name genoemde personeelsleden, ten grondslag hebben gelegen aan het besluit om appellante te schorsen. Het bestuur heeft het schorsingsbesluit mede gebaseerd op niet aan appellante overgelegde verklaringen van vertrokken personeelsleden. Appellante heeft zich tegen deze verklaringen niet kunnen verweren. Ook is ter zitting niet gebleken dat appellante niet bereid zou zijn om mee te werken aan het bewerkstelligen van een door het bestuur noodzakelijk geachte cultuurverandering op de school. Ook om die reden is het beroep gegrond te achten.

Ter zitting is vast komen te staan dat de redenen van het bestuur om appellante te schorsen ook samen hangen met de bekostiging van een vervanger voor appellante. Met het oog daarop heeft het bestuur appellante, alvorens over te gaan tot schorsing, in overweging (doorhaling) gegeven om met ziekteverlof te gaan. De Commissie van Beroep merkt op dat het bestuur door deze handelwijze tevens op een oneigenlijke wijze gebruik heeft gemaakt van het middel van schorsing.

Beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het beroep gegrond en vernietigt de beslissing tot schorsing
oordeelt dat tussen appellante en het bestuur een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd bestaat en dat het dienstverband van appellante onverminderd voortduurt.

Plaatsing van functie in rddf

De Commissie is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiering van de loonkosten voor de functie van appellante door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, het besluit tot rddf-plaatsing rechtvaardigt.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

G. ***, assistent ouderbetrokkenheid, appellante

tegen

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs te ***

Gemachtigde: mr J.A. Keijser

De procedure

Bij schrijven van 18 juni 2004 heeft het bestuur de functie van appellante met ingang van 1 augustus 2004 in het risico dragende deel van de formatie (rddf) geplaatst. Appellante heeft bij schrijven van 30 juni 2004 beroep ingesteld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 30 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 19 januari 2005, alwaar appellante alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellante heeft zowel in haar beroepschrift als ter zitting aangegeven dat zij werkzaamheden verricht ten behoeve van het 'Rugzaktraject', een ouderparticipatieprogramma voor taalontwikkeling in de voor- en vroegschoolse periode. Hiervoor heeft zij gedurende anderhalf jaar een opleiding gevolgd. Zij verricht haar werkzaamheden met veel plezier, is tevreden over de behaalde resultaten en meent dan ook dat zij met haar werk een zinvolle bijdrage op het gebied van taalontwikkeling levert. Met name met het oog daarop is zij het niet eens met het stopzetten van de werkzaamheden.

Het bestuur heeft zowel in het verweerschrift als ter zitting aangegeven dat het verschillende mogelijkheden heeft onderzocht om de ID-ers, waaronder appellante, in dienst te houden, maar dat dit gelet op de stopzetting van de loonkostensubsidie door de gemeente *** tot onaanvaardbare financiële risico's zou leiden. Deze stopzetting heeft reeds in 2004 tot een tekort van Euro 350.000

geleid. Het bestuur stelt verder dat de beroepsgronden van appellante, voor zover die zien op de plaatsing van appellante in een reguliere functie, in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing niet aan de orde kunnen komen. Ter zitting heeft het bestuur ook opgemerkt dat het de rddf-plaatsing betreurt en dat de rddf-plaatsing geenszins een oordeel impliceert over de wijze waarop appellante functioneert, noch over het nut van de functie van appellante voor het onderwijs. In dat kader heeft het bestuur aangegeven zich nog steeds in te spannen om het ontslag van zoveel mogelijk ID-ers te voorkomen. Een van de maatregelen daartoe is een vacaturestop binnen het PCOU.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om de functie van appellante in het rddf te plaatsen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiering van de loonkosten voor de functie van appellante door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, het besluit tot rddf-plaatsing rechtvaardigt. Plaatsing in een reguliere functie, voor zover zulks door appellante met dit beroep beoogd zou zijn, kan in het kader van dit beroep, waarin alleen de rddf-plaatsing wordt beoordeeld, niet aan de orde komen.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Ontslag/opzegtermijn

Aangezien appelland 7 jaar in dienst is geweest, had het bestuur met inachtneming van een opzegtermijn van tenminste 3 maanden, appelland niet eerder dan met ingang van 1 oktober 2004 ontslag mogen verlenen. De Commissie constateert, dat doordat het bestuur cq de betrokken functionarissen niet in persoon ter zitting aanwezig waren, de zienswijze van appelland ter zitting weliswaar door de bestuursgemachtigde formeel is bestreden, maar materieel niet is weerlegd. De Commissie stelt tenslotte vast, dat in deze procedure niet aannemelijk is geworden, dat appelland in zijn werk zou hebben gedysfunctioneerd. Het leidt er evenwel niet toe, dat de beslissing tot ontslagverlening niet zou moeten worden gehandhaafd.

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M. ***, OALT-leerkracht, appelland
Gemachtigde: mevr. mr A. ***

tegen

het bestuur van de Vereniging Protestants-Christelijk Onderwijs te ***
Gemachtigde: mr J.A. Keijser

De procedure

Bij besluit van 28 juni 2004 heeft het bestuur appelland met ingang van 1 augustus 2004 ontslag verleend uit de functie van OALT-leerkracht. Appelland heeft bij schrijven van 7 juli 2004 beroep ingesteld. De gemachtigde van appelland heeft bij schrijven van 21 juli 2004 de gronden van het beroep aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 6 oktober 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appelland en zijn gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen; van het bestuur en/of directie zijn geen leden verschenen.

Standpunten van partijen

Appelland stelt allereerst dat het bestuur de geldende opzegtermijn niet in acht heeft genomen. Op grond van artikel F.2.5, lid 1 CAO-PO geldt een opzegtermijn van drie maanden, zodat opzegging niet eerder had kunnen plaatsvinden dan met ingang van 1 oktober 2004. Daarnaast meent appelland dat, hoewel in het sociaal plan is afgesproken dat zoveel mogelijk zou worden geprobeerd

om OALT-leerkrachten voor het onderwijs te behouden, het bestuur weinig tot niets heeft ondernomen om hem te herplaatsen. Zo heeft het bestuur het op basis van het sociaal plan voor appellandt beschikbare budget niet aangevraagd en heeft het bestuur ook anderszins geen activiteiten ontplooid. Bovendien stelt appellandt dat zich op de school een aantal incidenten met ouders van leerlingen heeft voorgedaan, waarbij appellandt zich niet gesteund voelde door het bestuur. Appellandt heeft aangegeven hierdoor ziek te zijn geworden. Het bestuur heeft weliswaar een aantal klachten aangegeven, maar deze klachten zijn volgens appellandt nooit met hem besproken. Ter zitting heeft appellandt verklaard, gelet op hetgeen zich heeft afgespeeld, niet meer te willen terugkeren naar de school.

Het bestuur heeft erkend dat het de geldende opzegtermijn niet in acht heeft genomen, hetgeen er volgens het bestuur toe leidt dat het schadeloos is over de periode dat de opzegtermijn niet in acht is genomen. Het bestuur bestrijdt dat het zich onvoldoende zou hebben ingespannen om appellandt voor het onderwijs te behouden. Zo zijn volgens het bestuur diverse gesprekken gevoerd. Tijdens deze gesprekken heeft het bestuur aangegeven dat de competenties van appellandt (waaronder de beheersing van de Nederlandse taal) en de manier van werken (geringe betrokkenheid bij de schoolorganisatie; afwezigheid bij schoolactiviteiten zoals rapport- en informatieavonden; weigeren van incidentele tolkwerkzaamheden tussen school en allochtone ouders; opstelling naar ouders en leerlingen) geen aanknopingspunten boden om hem enige baan binnen de school aan te bieden. Deze gesprekken hebben, naar de bestuurs gemachtigde ter zitting nader heeft medegedeeld, plaats gehad op 8 oktober 2002, 30 oktober 2003 en daarna nog een maal, van welke gesprekken ook verslagen zijn gemaakt. Die gesprekken leidden tot een ziekmelding per aanvang januari 2004. De arbeidsongeschiktheid cq afwezigheid van appellandt bemoeilijkt het verdere overleg over andere mogelijkheden. Het bestuur heeft zich ingespannen om appellandt weer zijn werk te doen hervatten. Daarmee zou namelijk een ernstige handicap worden weggenomen in het zoeken naar een andere baan. Omwille van een spoedige werkhervatting heeft het bestuur de opgedragen werkzaamheden beperkt tot taalondersteuning. Dat bood appellandt tevens ruimte voor het ontplooiën van sollicitatieactiviteiten.

In een later gesprek heeft appellandt aangegeven dat hij in de toekomst Franse les en inburgeringscursussen wilde gaan geven. Beide zaken zijn binnen de organisatie van het bestuur niet aan de orde. Met deze ambitie kon en kan appellandt aan de slag in het kader van het outplacementtraject dat in het kader van het sociaal beleidskader OALT is aangeboden.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om appellandt ontslag te verlenen, al dan niet terecht is.

Tussen partijen staat op zichzelf vast, dat het voor het bestuur onvermijdelijk was om de OALT-functie van appellandt op te heffen.

Op grond van artikel F2.5 CAO-PO moet een werkgever bij opzegging wanneer het dienstverband meer dan 12 maanden doch minder dan 15 jaar heeft geduurd, een opzegtermijn van tenminste drie maanden in acht nemen. Aangezien appellandt zeven jaar in dienst is geweest van het bestuur, had het bestuur appellandt niet eerder dan met ingang van 1 oktober 2004 ontslag mogen verlenen. Nu het bestuur dit gebrek heeft erkend en ter zitting heeft aangegeven dat appellandt schadeloos zal worden gesteld over de periode ,dat de opzegtermijn niet in acht is genomen, namelijk van 1 augustus 2004 tot 1 oktober 2004, is , naar het oordeel van de Commissie, dit gebrek op voldoende wijze hersteld.

Appellandt heeft ter zitting verklaard niet te willen terugkeren naar de school, omdat, samengevat, hij ontevreden is over het optreden van het bestuur en geen toekomst ziet in verder werken onder dit bestuur. Gelet op deze mededeling gaat de Commissie ervan uit, dat appellandt het beroep, voor

zover het gericht is op verkrijging van een andere functie binnen de organisatie van dit bestuur niet langer handhaaft, in verband waarmee de Commissie het hierop betrekking hebbende gedeelte van het beroep buiten verdere behandeling zal stellen.

Appellant heeft ter zitting aangegeven, dat het door het bestuur gestelde niet overeenkomt met de werkelijkheid. Zo heeft hij onder meer bij optredende problemen met ouders zich onvoldoende gesteund gevoeld door het bestuur. Het niet optreden als tolk, hetgeen het bestuur hem onder meer verwijt, had te maken met de niet door het bestuur vermelde omstandigheid, dat hij dan zou moeten tolken ten behoeve van ouders bij het bepreken van een probleem, waarbij hijzelf en de ouders partij waren, hetgeen hij een onmogelijke opdracht acht.

Ook op andere punten heeft appellant de kritiekpunten van het bestuur weersproken door ter zitting de feitelijke gang van zaken, zoals door hem ervaren, weer te geven. De Commissie van Beroep constateert, dat doordat het bestuur cq de betrokken functionarissen niet in persoon ter zitting aanwezig waren, de zienswijze van appellant ter zitting weliswaar door de bestuursgemachtigde formeel is bestreden, maar materieel niet is weerlegd.

De Commissie van Beroep acht het voorts een gebrek aan de zijde van het bestuur om op gespreksverslagen een beroep te doen, nu deze niet in het procesdossier bij de stukken zijn gevoegd.

De Commissie van Beroep stelt tenslotte vast, dat in deze procedure niet aannemelijk is geworden, dat appellant in zijn werk zou hebben gedysfunctioneerd.

Het evenoverwogene leidt er evenwel niet toe, dat de beslissing tot ontslagverlening niet zou moeten worden gehandhaafd.

Beslissing

De Commissie van Beroep stelt het beroep deels buiten verdere behandeling handhaaft de beslissing tot ontslagverlening (verklaart het beroep ongegrond).

Plaatsing van functie in rddf

De stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, kan rddf-plaatsing rechtvaardigen. Beoordeling van de vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, kan slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag aan de orde komen.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

F. ***, onderwijs(school)assistent, appellante

tegen

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs te ***

Gemachtigde: mr J.A. ***

De procedure

Bij schrijven van 18 juni 2004 heeft het bestuur de functie van appellante met ingang van 1 augustus 2004 in het risico dragende deel van de formatie (rddf) geplaatst. Appellante heeft bij schrijven van 8 juli 2004 beroep ingesteld. Het beroepschrift is bij schrijven van 12 augustus 2004 aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 30 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellante en haar gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellante heeft in haar beroepschrift aangegeven dat zij inmiddels vier jaar werkzaam is aan de onder het bestuur ressorterende ***. Zij is (volgens de akte van benoeming) benoemd als lokaalassistent en is in die periode uitgegroeid (van klassenassistent) tot gediplomeerd onderwijsassistent en heeft in die functie veel waardering gekregen van alle betrokkenen bij de school. Zij is een van de eerste onderwijsassistenten binnen de school en zij zou graag de kans krijgen om ook in de toekomst werkzaam te blijven aan de ***. Ter zitting heeft appellante aangegeven dat op een aantal onder het bestuur ressorterende scholen inmiddels opnieuw onderwijsassistenten zijn aangenomen. In dat kader heeft appellante het bestuur de vraag gesteld

waarom de kennelijk wel beschikbare middelen niet over de verschillende onder het bestuur ressorterende functies worden verdeeld.

Het bestuur heeft zowel in het verweerschrift als ter zitting aangegeven dat het verschillende mogelijkheden heeft onderzocht om de ID-ers, waaronder appellante, in dienst te houden, maar dat dit gelet op de stopzetting van de loonkostensubsidie door de gemeente *** tot onaanvaardbare financiële risico's zou leiden. Deze stopzetting heeft reeds in 2004 tot een tekort van Euro 350.000 geleid. Met betrekking tot de herplaatsing van ID-ers op andere onder het bestuur ressorterende scholen heeft het bestuur ter zitting opgemerkt dat per school is bezien of formatie beschikbaar was en dat iedere school de vrijheid wordt gelaten om een eigen beleid te voeren ten aanzien van de inzet van eventuele formatieruimte en fre's. Het bestuur is eerder geconfronteerd met de stopzetting van het zgn. OALT-onderwijs met daarmee samenhangend de opheffing van de functie van OALT-leerkracht. Door de noodzakelijke herplaatsing van voormalige OALT-leerkrachten als leraar of in de functie van onderwijsassistent is alle aanwezige formatie reeds verdeeld en is het niet meer mogelijk om het voorgenomen beleid ten behoeve van de doorstroming van onderwijsassistenten vanuit de ID-banen naar reguliere banen binnen haar eigen instelling te verwezenlijken. Ter zitting heeft het bestuur ook opgemerkt dat het de rddf-plaatsing betreurt en dat de rddf-plaatsing geenszins een oordeel impliceert over de wijze waarop appellante functioneert, noch over het nut van de functie van appellante voor het onderwijs. In dat kader heeft het bestuur aangegeven zich nog steeds in te spannen om het ontslag van zoveel mogelijk ID-ers te voorkomen. Een van de maatregelen daartoe is een vacaturestop binnen het PCOU.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om de functie van appellante in het rddf te plaatsen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellante te handhaven, de rddf-plaatsing kan rechtvaardigen.

Het bestuur heeft naar aanleiding van de vraag van appellante om tot verdere plaatsing als onderwijsassistent over te gaan genoegzaam aangegeven, dat het in verband met door het bestuur gevoerd herplaatsingsbeleid van OALT-leerkrachten geen formatie meer beschikbaar heeft. Definitieve beoordeling van de vraag of het bestuur verder voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, kan slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag, en dus niet in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing aan de orde komen.

De bestreden beslissing moet derhalve worden gehandhaafd.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Plaatsing functie in rddf

Stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellant te handhaven, kan de rddf-plaatsing rechtvaardigen. Beoordeling van de vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, kan slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag aan de orde komen.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

M.E. ***, schoolassistent, appellante

tegen

het bestuur van de Stichting Protestants Christelijk Onderwijs te ***

Gemachtigde: mr J.A. ***

De procedure

Bij schrijven van 18 juni 2004 heeft het bestuur de functie van appellante met ingang van 1 augustus 2004 in het risico dragende deel van de formatie (rddf) geplaatst. Appellante heeft bij schrijven van 8 juli 2004 beroep ingesteld. Het beroepschrift is bij schrijven van 12 augustus 2004 aangevuld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 30 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar appellant en zijn gemachtigde alsmede de gemachtigde van het bestuur zijn verschenen.

Standpunten van partijen

Appellante heeft zowel in haar beroepschrift als ter zitting gesteld dat het bestuur zich niet voldoende heeft ingespannen om haar te laten doorstromen naar een reguliere functie. Zo heeft de directie nagelaten om een persoonlijk ontwikkelingsplan op te stellen. Daarbij is appellante van mening dat op het bestuur de verplichting rust om te bezien of elders binnen een onder het bestuur ressorterende school formatieruimte is om haar aan te stellen. In dat kader wijst zij erop dat Rijksmiddelen beschikbaar worden gesteld om per school vier uur per week ondersteuning, zoals een administratieve kracht in te schakelen. Appellante is van mening dat onvoldoende rekening wordt gehouden met de belangen van de ID-ers, terwijl zij zelf gedurende de afgelopen zeven jaar naar volle tevredenheid van de directie van ***, de onder het bestuur ressorterende school waar

appellante werkzaam is, haar werkzaamheden als administratief medewerker heeft verricht. Ook meent zij dat het bestuur de ID-ers onvoldoende heeft geïnformeerd over zijn inspanningen om stopzetting van de subsidiëring te voorkomen. Tenslotte meent appellante dat het bestuur dient aan te tonen dat het absoluut noodzakelijk is om haar in het rddf te plaatsen en dat haar ontslag onvermijdelijk is.

Het bestuur heeft zowel in het verweerschrift als ter zitting aangegeven dat het verschillende mogelijkheden heeft onderzocht om de ID-ers, waaronder appellante, in dienst te houden, maar dat dit gelet op de stopzetting van de loonkostensubsidie door de gemeente *** tot onaanvaardbare financiële risico's zou leiden. Deze stopzetting heeft reeds in 2004 tot een tekort van Euro 350.000 geleid. Het bestuur meent dat het voldoende heeft gedaan om appellante op de hoogte te houden van zijn inspanningen om het verlies van de loonkostensubsidiëring te voorkomen. Het bestuur stelt verder dat de beroepsgronden van appellante, voor zover die zien op de plaatsing van appellante in een reguliere functie, in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing niet aan de orde kunnen komen. Ter zitting heeft het bestuur ook opgemerkt dat het de rddf-plaatsing betreurt en dat de rddf-plaatsing geenszins een oordeel impliceert over de wijze waarop appellante functioneert, noch over het nut van de functie van appellante voor het onderwijs. In dat kader heeft het bestuur aangegeven zich nog steeds in te spannen om het ontslag van zoveel mogelijk ID-ers te voorkomen. Een van de maatregelen daartoe is een vacaturestop binnen het PCOU.

De beoordeling

Beoordeeld dient te worden of het besluit van het bestuur om de functie van appellante in het rddf te plaatsen, al dan niet terecht is.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat de stopzetting van de subsidiëring van de loonkosten voor de functie van appellant door de gemeente, hetgeen ertoe leidt dat het bestuur op termijn mogelijk niet langer beschikt over financiële middelen om de functie van appellant te handhaven, de rddf-plaatsing kan rechtvaardigen. Beoordeling van de vraag of het bestuur voldoende heeft ondernomen om ervoor te zorgen dat appellant zou door- of uitstromen naar een andere baan, kan slechts bij de beoordeling van een eventueel ontslag, en dus niet in het kader van de beoordeling van de rddf-plaatsing aan de orde komen.

De bestreden beslissing moet derhalve worden gehandhaafd.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Plaatsing functie in rddf

De Commissie is van oordeel, dat beëindiging van de subsidiëring van de loonkosten van appellante een gerechtvaardigde grond voor ontslag oplevert. In voorkomend geval bestaat er alleen een verplichting voor het bestuur tot rddf-plaatsing, indien het gaat om in het formatieplan opgenomen formatieplaatsen, waarbij bekostiging plaats vindt uit het van overheidswege verstrekte specifieke onderwijsbudget. In dit geval gaat het echter om een niet in de formatie opgenomen functie, maar om een functie waarvan de bekostiging plaats vindt in het kader van subsidiëring van gemeentewege van arbeidsplaatsen met het oog op het behoud van werkgelegenheid. In verband hiermee is de onderwerpelijke rddf-plaatsing niet op te vatten als een voor het bestuur verplichte beslissing.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-, Speciaal- en Voorgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

Mw. H. ***, appellante

tegen

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Primair Onderwijs te ***

De procedure

Aan appellante is bij schrijven van het bestuur d.d. 23 juni 2004 medegedeeld, dat het bestuur het " wenselijk acht aan appellante reeds in dit stadium kenbaar te maken, dat het (behoudens nog te blijken herplaatsingsmogelijkheden) de arbeidsovereenkomst met appellante met ingang van 1 januari 2005 zal moeten beëindigen."

Verder heeft het bestuur bij deze beslissing besloten de "functie van appellante-voor zover rechtens vereist- per 1 augustus 2004 in het risicodragend deel van de formatie te plaatsen".

Appellante heeft bij schrijven d.d. 14 juli 2004, met bijlagen, beroep ingesteld.

Het bestuur heeft een verweerschrift d.d. 30 september 2004, met bijlagen ingediend.

De zaak is behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep, welke aanvankelijk was vastgesteld op 11 december 2004 en nader is bepaald en gehouden op 19 januari 2005, alwaar zijn verschenen appellante en het bestuur, vertegenwoordigd door K. ***

De inhoud van het beroepschrift

Appellante voert aan dat bij bovengenoemd schrijven van het bestuur is medegedeeld, dat haar functie als ID-werknemer bij de *** school per 1 augustus 2004 in het risicodragend deel van de formatie wordt geplaatst.

Zij wijst op het belang van de betreffende arbeidsplaats: het wegvallen hiervan heeft een verhogend effect op de werkdruk van het overig onderwijspersoneel en/of bepaalde taken zullen onvervuld blijven.

Zij acht de gemeente *** en onderwijswerkgever *** beide verantwoordelijk voor de ontstane situatie. Beide hadden in het verleden voordelen van het aanstellen van ID-ers en er is geen beleid ontwikkeld, dat door-en uitstroom van ID-ers bevordert. De werkgever is een dienstverband voor onbepaalde tijd aangegaan, waaruit geconcludeerd kan worden, dat niet de intentie bestond haar spoedig door- cq uit te laten stromen naar ongesubsidieerde arbeid. De werkgever heeft bij monde van de directie van de school steeds aangegeven zeer tevreden te zijn over haar prestaties en productiviteit en derhalve te hopen op (langdurige) voortzetting van het dienstverband.

Toch wordt nu door middel van de rddf-plaatsing aangekoerst op ontslag.

Hierbij wordt geen rekening gehouden met het feit, dat de doorstromingsmogelijkheden momenteel beperkt zijn, vooral gezien het huidige, sombere economische tij.

Ook betreurt zij, dat de werkgever geen gebruik heeft gemaakt van de bestaande stimuleringsregeling van overheidswege om ID-banen om te zetten in reguliere banen. Zij zou hier graag gebruik van gemaakt hebben.

Zij is en blijft beschikbaar voor arbeid en wil derhalve pleiten voor inzet van alle instrumenten die de werkgever ter beschikking staan ter voorkoming van haar ontslag. Hierbij wil zij attenderen op de mogelijkheden genoemd in de CAO-primair onderwijs

(Werkgelegenheidsbeleid en afvloeiing D3 art. 4) ter voorkoming van ontslag van de werknemer.

Mocht het besluit van de werkgever niet te keren zijn, dan wil zij er ook nog op wijzen dat rddf-plaatsing krachtens deze CAO (art. B3 toelichting Statuut Sociaal Beleid) geschiedt voor de periode van één jaar en niet zoals genoemd in de brief van het bestuur tot de datum van 1 januari 2005.

De beoordeling

De Commissie van Beroep beoordeelt de zaak naar aanleiding van hetgeen door appellante in beroep is aangevoerd en hetgeen door het bestuur in genoemd schrijven d.d. 23 juni 2004 is gesteld en in het verweerschrift is aangevoerd, mede gelet op het verhandelde ter zitting, als volgt.

De Commissie van Beroep stelt vooreerst vast, dat het schrijven van het bestuur d.d. 23 juni 2004 niet alleen handelt over rddf-plaatsing, waartegen het beroep van appellante zich richt, maar ook en zelfs in de eerste plaats maakt het bestuur in genoemd schrijven aan appellante kenbaar, dat het (behoudens nog te blijken herplaatsingsmogelijkheden) de arbeidsovereenkomst zal moeten beëindigen met ingang van 1 januari 2005.

Het bestuur heeft namelijk in dit schrijven medegedeeld, dat de functie van appellante-zij is sinds 17 september 2002 in dienst in de functie van administratief medewerker- geen deel uitmaakt van de reguliere formatie van het bestuur; de functie wordt dan ook niet bekostigd uit de schoolvergoeding van het ministerie van OCW, maar rechtstreeks uit gemeentelijke werkgelegenheidsgelden.

Omdat appellante niet in de gemeente *** woont, wordt haar baan niet langer door de gemeente met ingang van 1 januari 2005 gesubsidieerd, zo vervolgt het bestuur.

Het bestuur is in overleg getreden met de woongemeente van appellante om te bezien of deze bereid is de ID-baan van appellante te subsidiëren.

Daar is nog geen duidelijkheid over. Daarom moet het bestuur er rekening mee houden, dat de functie van appellante mogelijk moet worden opgeheven.

Het bestuur deelt verder mee dit overleg voort te zetten, maar acht het wenselijk appellante reeds in dit stadium kenbaar te maken, dat het (behoudens nog te blijken herplaatsingsmogelijkheden) de arbeidsovereenkomst met ingang van 1 januari 2005 zal moeten beëindigen. In het formatieplan, zo

besluit het bestuur de mededeling te dezer zake, is ook geen financiële ruimte om de functie van appellante uit de schoolmiddelen te financieren.

De Commissie van Beroep is, gelet op de tekst en inhoud van genoemd schrijven in de eerste plaats van oordeel, dat hier sprake is van een voldoende bepaalde ontslagaanzegging per 1 januari 2005. De Commissie is verder van oordeel, dat beëindiging van de subsidiëring van de loonkosten van appellante een gerechtvaardigde grond voor ontslag oplevert, zodat, nu ten tijde van de beslissing d.d. 23 juni 2004 geen zekerheid over andere financiële middelen bestond de ontslagaanzegging per 1 januari 2005 gerechtvaardigd was.

Overigens bleek ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 19 januari 2005, dat het dienstverband van appellante feitelijk per 1 januari 2005 niet was stopgezet, maar dat het bestuur de mogelijkheid heeft gezien de rddf-plaatsing (welke als zodanig hieronder wordt beoordeeld) heeft verlengd "tot in ieder geval 1 maart 2005".

Wat betreft de rddf-plaatsing, zoals in dit geval toegepast, is de Commissie van Beroep het volgende van oordeel.

Het bestuur heeft in meergemeld schrijven het volgende medegedeeld:

"Hoewel Uw functie niet is opgenomen in de formatie plaatsen wij Uw functie-voor zover rechtens vereist- bij deze per 1 augustus 2004 in het risicodragend deel van de formatie. Deze plaatsing geeft geen garantie, dat Uw benoeming gedurende het gehele schooljaar 2004-2005 gehandhaafd zal kunnen blijven. Bepalend daartoe is de beschikbaarheid van toereikende subsidiegelden."

De hier weergegeven mededeling van het bestuur en met name de daarbij gemaakte voorbehouden- rddfplaatsing voor zover rechtens vereist alsmede de aangekondigde beperking van de duur van de rddf-plaatsing- nopen tot beantwoording van de vraag of in het onderhavige geval rddf-plaatsing voorafgaand aan ontslag vereist is.

De Commissie van Beroep is van oordeel, dat een bestuur op zichzelf ertoe kan overgaan een functie in het rddf te plaatsen, maar de vraag is of het daartoe ook steeds verplicht is.

Gelet op het bepaalde in (met name B2 en B3 van) de CAO primair onderwijs, is de Commissie van Beroep van oordeel, dat er in voorkomend geval alleen een verplichting voor het bestuur tot rddf-plaatsing bestaat, indien het gaat om in het formatieplan opgenomen formatieplaatsen, waarbij bekostiging plaats vindt uit het van overheidswege verstrekte specifieke onderwijsbudget, dus de door het ministerie van OCW verstrekte schoolvergoeding.

In dit geval gaat het echter om een niet in de formatie opgenomen functie, maar om een functie waarvan de bekostiging plaats vindt in het kader van subsidiëring van gemeentewege van arbeidsplaatsen met het oog op het behoud van werkgelegenheid.

In verband hiermee is naar het oordeel van de Commissie van Beroep de onderwerpelijke rddf-plaatsing niet op te vatten als een voor het bestuur verplichte beslissing, maar in wezen als een niet verplicht gebaar, waarbij appellante overigens enigermate gebaat is in verband met de inhoud van die regeling.

In de lijn van het vorenstaande acht de Commissie van Beroep de bij een verplichte rddf-plaatsing voorgeschreven termijn van 1 jaar in het onderhavige geval niet dwingend, waarbij de Commissie het wegvallen van de bekostiging van de loonkosten van appellante ziet als een gerechtvaardigde reden voor het bestuur om de betaling voort te zetten voor zover en zolang de bekostiging voortduurt.

Uit het vorenstaande volgt, dat de beslissing tot ontslag met ingang van 1 januari 2005 en de beslissing tot rddf-plaatsing met de hiervoor vermelde voorbehouden, zoals medegedeeld op 23 juni 2004 in zoverre niet onjuist kunnen worden geacht.

De Commissie van Beroep acht het standpunt van het bestuur, dat de rddf-plaatsing in dit geval van een ID-baan geen garantie geeft dat de benoeming gedurende het gehele schooljaar 2004-2005

gehandhaafd zal kunnen blijven en dat daarvoor bepalend is de feitelijke beschikbaarheid van toereikende subsidiegelden, juist.

Nu , zoals hiervoor vermeld, in dit geval voor feitelijke voortzetting van de werkzaamheden na 1 januari 2005 toch nog een mogelijkheid door het bestuur is gevonden, zal, naar her oordeel van de Commissie van Beroep, het bestuur nader tot beëindiging mogen overgaan indien het bestuur verneemt, dat toereikende subsidiegelden feitelijk komen te ontbreken.

Hetgeen appellante overigens nog aanvoert kan aan het vorenstaande niet afdoen.

Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Berisping

In de onderliggende zaak is het hoorrecht van appellante geschonden. De bestreden beslissing komt, nu het hier gaat om een fundamenteel rechtsbeginsel, reeds hierom voor vernietiging in aanmerking. De beslissing tot berisping moet als een onevenredige beslissing in relatie tot de handelwijze van appellante worden beoordeeld. De Commissie is tevens van oordeel, dat het bestuur in zijn voorlichtende taak tekort is geschoten.

Beroep gegrond en vernietiging van de beslissing tot berisping

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-en (Voortgezet) Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

Mw. P. J. ***, appellante,
Gemachtigde: Mr. J.L. ***

tegen

het bestuur van de Stichting voor Christelijk Speciaal Onderwijs ***,
gemachtigde: Mr.S.M. ***

De procedure

Appellante is bij beslissing van het bestuur d.d. 6 april 2004 berispt.
Appellante heeft op 7 mei 2004 een bezwaarschrift bij het bestuur ingediend.
Het bestuur heeft bij beslissing d.d. 10 juni 2004 zijn beslissing tot berisping gehandhaafd.
Namens appellante is bij beroepschrift d.d. 14 juli 2004 beroep ingesteld.
Het bestuur heeft een verweerschrift d.d. 10 september 2004 ingediend.
Genoemde stukken worden geacht deel uit te maken van deze beslissing .
De zaak is behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d,d, 6 oktober 2004, alwaar zijn verschenen appellante en gemachtigde.
Het bestuur en de algemeen directeur zijn niet in persoon verschenen; zij zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigde.

De beoordeling

Beoordeeld moet worden of het bezwaar van appellante tegen de beslissing van het bestuur om haar te berispen al of niet gegrond is.

Uit de stukken blijkt, dat het bestuur alvorens in deze zaak een definitief besluit inzake een berisping te nemen appellante niet heeft gehoord cq niet in de gelegenheid heeft gesteld zich ten overstaan van de werkgever te verweren, zoals is voorgeschreven in artikel F 2.9 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs.

Nadat appellante een bezwaarschrift tegen de aldus gegeven berisping d.d. 6 april 2004 had ingediend, heeft, voor zover uit de stukken naar voren komt, geen overleg zijdens de werkgever met appellante plaats gevonden om in overeenstemming met haar als werknemer alsnog te bepalen of verweer mondeling dan wel schriftelijk zal geschieden. Immers is niet gebleken, dat, voordat het bestuur zijn genoemde beslissing bij beslissing d.d. 10 juni 2004 handhaafde, appellante in de gelegenheid is gesteld om kenbaar te maken of zij haar schriftelijk bezwaar alsnog nader mondeling wilde toelichten.

Het bestuur heeft aldus een en andermaal het recht van appellante niet op de voorgeschreven wijze in acht genomen, waardoor het hoorrecht van appellante is geschonden.

De bestreden beslissing komt, nu het hier gaat om een fundamenteel rechtsbeginsel, reeds hierom voor vernietiging in aanmerking.

De Commissie beoordeelt de zaak verder als volgt.

Het gaat in dit geval om gegevens van psychologische aard van een aantal leerlingen, welke appellante als leerkracht met het oog op vervolgonderwijs van deze leerlingen aan een brugklascoördinator heeft verstrekt.

Ingevolge artikel E2, onder 2 van genoemde CAO, inzake informatievoorziening, draagt de werkgever er zorg voor, dat op een voor de werknemer vrij toegankelijke plaats in de instelling in ieder geval aanwezig zijn instructies en/of reglementen, welke door de werkgever zijn vastgesteld, waaraan de werknemer zich bij de vervulling van zijn functie ten behoeve van de goede gang van zaken houdt.

Het bestuur stelt zich op het standpunt in de bestreden beslissing, dat appellante vooraf overleg had moeten voeren met de psycholoog/orthopedagoog, welke door het bestuur als de terzake verantwoordelijke functionaris wordt aangemerkt en de locatiedirecteur, doch de Commissie van Beroep heeft in deze procedure niet kunnen vaststellen, dat het bestuur evenbedoeld overleg in een schriftelijke instructie, zoals voorgeschreven in vermeld artikel, heeft vastgelegd, zodat daarmee de grond aan het verwijt aan appellante voor wat betreft het in contact treden met genoemde functionarissen ontvalt.

Met betrekking tot de opgeworpen vraag of de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing is, is de Commissie van Beroep het volgende van oordeel.

Volgens artikel 1 van de Wet bescherming persoonsgegevens wordt onder persoonsgegeven verstaan elk gegeven betreffende een natuurlijke persoon, terwijl onder verwerking van van persoonsgegevens onder meer wordt verstaan: verstrekken van persoonsgegevens door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling.

Ingevolge artikel 8 mogen persoonsgegevens slechts worden verwerkt indien de betrokkene of in het geval van een kind zijn wettelijk vertegenwoordiger zijn ondubbelzinnige toestemming heeft verleend.

De Commissie van Beroep is, gelet op het vorenstaande, van oordeel, dat genoemde wet op de hier aan de orde zijnde verstrekking van gegevens van toepassing is, terwijl de uitzonderingsbepaling ingevolge artikel 21, lid 1, onder c, in verbinding met lid 2, met betrekking tot het in geding zijnde geval niet van toepassing is.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken, dat appellante aan het toestemmingsvereiste ingevolge genoemde wet is voorbijgegaan.

In dit geval is, naar het oordeel van de Commissie van Beroep voldoende komen vast te staan, dat appellante bij de verstrekking van de gegevens terughoudendheid heeft betracht, terwijl de

betreffende ouders , nadat zij van het voorval op de hoogte waren gesteld en appellante excuus had aangeboden, de handelwijze inzake de gedane mededelingen van appellante hunnerzijds alsnog hebben gebillijkt en achteraf ook geen bezwaar bleken te hebben tegen de mededelingen, zoals door appellante gedaan.

Het bestuur stelt verder, dat mogelijk schade is berokkend aan de school en aan de leerlingen, doch het bestuur heeft nagelaten zulks te concretiseren, zodat niet van veroorzaakte schade in deze kan worden uitgegaan.

De Commissie is van oordeel, dat hoewel op zichzelf niet aan het toestemmingsvereiste vooraf is voldaan, in dit geval de beslissing tot berisping, met daarbij gevoegd de mededeling, dat herhaling van de handelwijze schorsing en eventueel ontslag met onmiddellijke ingang tot gevolg kan hebben, een overtrokken reactie zijdens het bestuur is . De beslissing tot berisping moet dan ook als een onevenredige beslissing in relatie tot de handelwijze van appellante worden beoordeeld.

De Commissie is tevens van oordeel, dat het bestuur in zijn voorlichtende taak, zoals bovenweergegeven, tekort is geschoten, waardoor mede het in geding zijnde voorval zich heeft kunnen voordoen.

Het beroep van appellante acht de Commissie van Beroep derhalve gegrond en de beslissing tot berisping dient te worden vernietigd.

De beslissing:

De Commissie van Beroep verklaart het beroep gegrond en vernietigt de beslissing tot berisping.

Ontslag wegens gewichtige omstandigheden

De Commissie oordeelt, dat appellant niet arbeidsgeschikt is als groepsleerkracht, aangezien appellant -het klassikale onderwijs- om medische redenen niet kan verrichten. Voorts kan van het bestuur niet gevergd worden, dat appellant uitsluitend wordt ingezet voor ICT- en RT werkzaamheden. Het bestuur heeft de beleidsvrijheid om daartoe niet te besluiten omdat een dergelijke inschakeling, niet past bij het door het bestuur nagestreefde beleid terwijl het evenmin past bij het pedagogische doel.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

J. ***, appellant,
gemachtigde C.A.M.J. Wijnen (Onderwijsbond CNV)

tegen

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Onderwijs ***,
gemachtigde Mr. J.W. Janse-Velema (Besturenraad P.C.O.)

De procedure

Bij bestuursbeslissing d.d. 28 juni 2004 is aan appellant ontslag verleend uit zijn functie als groepsleerkracht met ingang van 1 november 2004.

Namens appellant is daartegen beroep ingesteld bij beroepschrift d.d.5 augustus 2004, met bijlagen. Namens het bestuur is een verweerschrift d.d. 29 oktober 2004, met bijlagen ingediend.

Deze stukken worden geacht hier te zijn ingelast .

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar zijn verschenen appellant en zijn gemachtigde, terwijl het bestuur werd vertegenwoordigd door zijn gemachtigde en mede aanwezig waren de directeur, *** en beleidsmedewerker ***.

De beoordeling

Beoordeeld moet worden of het bestuur al of niet tot ontslag van appellant heeft kunnen overgaan. Het bestuur heeft zijn beslissing gegrond op de ontslaggrond, vermeld in artikel F 2.6 , lid 1,sub f, van de CAO-PO, te weten gewichtige omstandigheden, die redelijkerwijs geacht moeten worden, met het oog op de belangen van de instelling en het onderwijs, de mogelijkheid van handhaving van het dienstverband uit te sluiten.

De kern van de zaak betreft het punt of er in het geval van appellant al of niet sprake is van blijvende medische ongeschiktheid om de functie van groepsleerkracht uit te oefenen.

Bij de beoordeling van de medische (on)geschiktheid zijn de navolgende stukken cq medische verklaringen- welke elkaar (deels) tegenspreken- van betekenis.

Er is bij de (uit de stukken naar voren komende) beëindiging van de WAO-uitkering van appelllant (per 15 november 2002) sprake van een beoordeling van de bezwaarverzekeringsarts, welke als conclusie inhoudt: Cliënt is in zijn functie belastbaar te achten in 30 uur per week. Voor gangbare arbeid zonder hoge werkdruk geldt geen duurbeperving.

In de tweede plaats is er de verklaring van de bedrijfsarts van de Arbo Unie d.d. 9 december 2002, inhoudende, dat appelllant op medische grond blijvend ongeschikt is voor de functie van groepsleerkracht.

Verder is er de verklaring van deze bedrijfsarts(van latere datum) d.d. 4 december 2003, inhoudende, dat (nadat hij in het kader van de zogenoemde verzuimbegeleiding op 4 december 2003 heeft gesproken met appelllant) appelllant om medische redenen arbeidsongeschikt is voor het eigen werk als groepsleerkracht.

Ten slotte is er de verklaring van deze bedrijfsarts d.d. 23 juni 2004 inhoudende, dat (nadat hij betrokkene wederom in het kader van de verzuimbegeleiding op 23 juni 2004 had gesproken) appelllant beschikbaar is voor 38 uur per week voor (aangepast)werk, dwz ICT of RT en geen groepsgebonden activiteiten.

Ter zitting van de Commissie van Beroep heeft appelllant uitdrukkelijk verklaard niet in staat te zijn voor de klas te staan en klassikaal onderwijs te geven. Hij verlangt van het bestuur, dat hij uitsluitend voor ICT - en RT werkzaamheden wordt ingezet.

Naar het oordeel van de Commissie van Beroep kan, gelet op het vorenstaande, het schoolbestuur er voor wat betreft de mogelijkheden van inschakeling van appelllant van uitgaan, dat appelllant niet arbeidsgeschikt is als groepsleerkracht, nu immers appelllant -het als hoofdbestanddeel van de functie van groepsleerkracht aan te merken klassikale onderwijs- om medische redenen niet kan verrichten.

Voorts kan van het bestuur niet gevergd worden, dat appelllant uitsluitend wordt ingezet voor ICT- en RT werkzaamheden. Het bestuur heeft immers de beleidsvrijheid om daartoe niet te besluiten omdat een inschakeling, zoals door appelllant verlangd , niet past bij het door het bestuur nagestreefde beleid, dat iedere leerkracht wordt ingezet voor klassikaal onderwijs en evenmin past bij het pedagogische doel, waarbij het bestuur het uitgangspunt wil hanteren, dat een groepsleerkracht tevens de Rt-taak voor de leerlingen uit de groep verricht.

Het bestuur heeft , gelet op het vorenstaande, tot ontslag op de door hem gehanteerde ontslaggrond kunnen besluiten.

Het beroep moet derhalve ongegrond worden verklaard.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep tegen het verleende ontslag ongegrond.

Schorsing en ontslag wegens onbekwaamheid/ongeschiktheid

Het bestuur heeft onzorgvuldig gehandeld door schending van de hoorplicht. Het bestuur had, voorafgaand aan de bestreden besluiten, een onderzoek moeten instellen naar de ingediende klachten. Derhalve is de Commissie van mening dat het besluit tot schorsing en ontslag om procedurele redenen niet in stand kan blijven.

Beroep gegrond

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

R. ***, leraar, appellante
gemachtigde: mevrouw mr L.R.C. ***

tegen

het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Basisonderwijs ***
gemachtigde: mevrouw mr G.M. ***

De procedure

Bij besluit van 9 juli 2004 heeft het bestuur appellant geschorst voor de duur van zes maanden en ontslagen uit de functie van groepsleerkracht. De gemachtigde van appellant heeft bij schrijven van 18 augustus 2004 beroep ingesteld. De gemachtigde van het bestuur heeft op 30 september 2004 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 6 oktober 2004, alwaar appellant en zijn gemachtigde alsmede een afvaardiging van het bestuur, bijgestaan door zijn gemachtigde, zijn verschenen.

De beoordeling

Het bestuur heeft appellant op grond van artikel F2.6 lid 1 sub b CAO-PO ontslag verleend. Tevens heeft het bestuur appellant op grond van artikel F2.7 lid 2 sub c geschorst voor de duur van zes maanden.

Op grond van artikel F2.6 lid 1 sub b kan de werkgever de werknemer ontslaan op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken. Op grond van artikel 2.7 lid 2 sub c kan de werkgever de werknemer schorsen voor de duur van maximaal zes maanden wanneer sprake is van (een voornemen tot) ontslag, als bedoeld in artikel 2.6 lid 1 sub a, b en f.

Bij het bestuur zijn zowel in 1998, als eind 2003 en in de eerste maanden van 2004 door ouders van leerlingen klachten ingediend over appelland met betrekking tot zijn bejegening van de leerlingen tijdens het lesgeven. De klachten zien onder andere op het taalgebruik van appelland en het door appelland inbreuk maken op de lichamelijke integriteit van de leerlingen. Appelland heeft de klachten weersproken. Naar aanleiding van de ingediende klachten heeft op 6 november 2003 een bijeenkomst plaatsgevonden waarbij zowel het bestuur als de ouders van de leerlingen aanwezig waren. Blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting heeft het bestuur tijdens deze bijeenkomst medegedeeld dat appelland met het oog op de ingediende klachten niet meer op de school zou terugkeren. Vervolgens heeft op 11 november 2003 een gesprek tussen het bestuur en appelland plaatsgevonden over de door de ouders ingediende klachten. Tijdens dit gesprek is namens het bestuur aan appelland medegedeeld dat appelland niet zou kunnen terugkeren op de school en dat zijn arbeidsovereenkomst zou worden ontbonden. Vervolgens heeft het bestuur appelland op 9 juli 2004 geschorst voor de duur van zes maanden en ontslagen uit de functie van groepsleerkracht.

Appelland beroept zich op schending van de hoorplicht van het bestuur, nu hij pas is gehoord nadat aan de ouders reeds was toegezegd dat hij niet zou terugkeren op de school. Appelland is bovendien van mening dat het bestuur voorafgaand aan de bestreden besluiten een onderzoek had moeten instellen naar de ingediende klachten.

Het bestuur is van mening dat met het beleggen van de bijeenkomst met de ouders op 6 november 2004, de belangen van het onderwijs zijn gediend. Bovendien achtte het bestuur het niet noodzakelijk om appelland voorafgaand aan deze bijeenkomst te horen dan wel voor die tijd een onderzoek in te stellen.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat het bestuur onzorgvuldig heeft gehandeld door appelland te schorsen en te ontslaan zonder voorafgaand daaraan de klachten van ouders te onderzoeken. Ook het feit dat het bestuur aan de ouders heeft meegedeeld dat appelland niet zou terugkeren op de school voordat het bestuur appelland heeft gehoord, acht de Commissie van Beroep onzorgvuldig. Derhalve is de Commissie van Beroep van mening dat het besluit tot schorsing en ontslag om procedurele redenen niet in stand kan blijven. De Commissie van Beroep merkt ten overvloede op dat, nu het bestuur in 1998 niets heeft ondernomen tegen de toen ingediende klachten, deze klachten niet kunnen dienen ter onderbouwing van het ontslag.

Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden besluiten.

Ontslag op staande voet

Appellant wordt ontslagen op staande voet wegens frauduleuze handelingen, welke een dringende rede opleveren tot onmiddellijke beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

Beroep ongegrond

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis-, Speciaal en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

E.M.J. ***, appellant,
gemachtigde Mr. N. ***

tegen

het bestuur van de Stichting *** te ***,
gemachtigde Mr. M.J. ***

De procedure

Het bestuur heeft appellant op 17 september 2004 ontslag met onmiddellijke ingang aangezegd en zulks bij schrijven van dezelfde datum bevestigd.

Namens appellant is bij beroepschrift d.d. 19 oktober 2004, met bijlagen, beroep ingesteld.

Het bestuur heeft een verweerschrift d.d. 1 december 2004, met bijlagen, ingediend.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 11 december 2004, alwaar zijn verschenen appellant en gemachtigde en het bestuur, vertegenwoordigd door Mw. L. *** en gemachtigde.

Ontvankelijkheid

Gelet op de datum van het ontslag, 17 september 2004, en de datum, waarop het beroepschrift is ingediend, 19 oktober, heeft appellant- anders dan het bestuur heeft aangevoerd- binnen de beroepstermijn van 6 weken , derhalve tijdig, beroep ingesteld, zodat hij ontvankelijk is in zijn beroep.

De beoordeling

Het bestuur heeft in genoemd schrijven d.d. 17 september 2004 aan het verleende ontslag op staande voet, voor zover hier van belang, de volgende motivering ten grondslag gelegd:

“De geconstateerde feiten zijn zo ernstig, dat uw gedrag (van appellant) niet door *** kan en mag worden getolereerd.

U was de spil in een omvangrijke fraude, althans heeft deelgenomen aan administratieve onregelmatigheden cq financiële malversaties cq onrechtmatigheden. Als gevolg van deze

frauduleuze handelingen heeft *** grote schade geleden. Het behoeft geen betoog dat als gevolg hiervan elk vertrouwen van *** in u als werknemer en in de arbeidsrelatie is weggefallen.

De genoemde omstandigheden leveren een dringende reden op tot onmiddellijke beëindiging van uw arbeidsovereenkomst, zoals vermeld in artikel 7:77 lid 1 BW jo artikel 7: 678 lid 2 onder b, d (diefstal, verduistering, bedrog of andere misdrijven, waardoor hij het vertrouwen van de werkgever onwaardig wordt), j en k (wanneer hij op ander wijze grovelijk de plichten veronachtzaamt, welke de arbeidsovereenkomst hem oplegt).

Het bestuur stelt, dat D, financieel directeur van de Stichting ***, welke instelling door het bestuur was belast met de financiële administratie, in de afgelopen jaren een bedrag ad Euro 292.206,62 van de rekening van *** heeft gestort op de rekening van appellant zonder dat daarvoor door appellant enige deugdelijke en acceptabele verklaring kon worden gegeven.

Appellant voert aan, dat D hem met grote regelmaat vroeg bedragen van zijn, appellants bankrekening op te nemen en dat geld als lening aan D te verstrekken.

D stortte vervolgens deze bedragen terug op de rekening van appellant, daartoe gebruik makend van de bankrekening van *** met de vermelding "voorschot ICT" of iets dergelijks.

Hij maakt bezwaar tegen zijn ontslag omdat hem niet verweten kan worden dat hij meeding in de gebruikelijke gang van zaken en hij de opdrachten opvolgde, die hij van D kreeg. Bovendien is hij in geen enkel opzicht verrijkt. Hij wijst op het gevolg dat het ontslag voor hem en zijn gezin heeft. Hij is kostwinner en krijgt geen uitkering.

Appellant heeft ter zitting verklaard, dat , hoewel op de terugstortingen door D steeds stond vermeld "voorschot ICT" of iets dergelijks, daar geen aanschaffingen (ten behoeve van de scholen) tegenover stonden.

Het staat als niet weersproken vast, dat alleen al in het jaar 2003 voor een bedrag van Euro 113.292,60 door D van de bankrekening van *** op de rekening van appellant is gestort. Appellant kan daarvan slechts Euro 20.000,- verantwoorden, in die zin, dat daarvoor computerapparatuur is aangeschaft. Gelet op de hoogte van de frequentie van de betalingen alsmede de hoogte van de gestorte bedragen, waartegenover, zoals hiervoor vermeld, geen aanschaffingen stonden, moest appellant beseffen, althans behoorde hij te beseffen, dat hij meewerkte aan handelingen, die als frauduleus zouden kunnen worden aangemerkt. Daarmee heeft hij in ieder geval zijn plicht als goed werknemer grovelijk veronachtzaamd. Daaraan doet niet af, dat hij, gelet op zijn eigen verantwoordelijkheid en evenbedoeld besef, mogelijk in opdracht van D heeft gehandeld, noch dat hij zich niet zou hebben verrijkt.

De Commissie van Beroep is , gelet op het voorgaande, ook indien de gevolgen van het ontslag in ogeschouw worden genomen, van oordeel, dat het bestuur terecht heeft kunnen besluiten tot ontslag op staande voet. Het daartegen ingestelde beroep is derhalve ongegrond.

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart, met handhaving van de beslissing van het bestuur d.d. 17 september 2004 tot ontslag van appellant met onmiddellijke ingang , het beroep van appellant tegen het verleende ontslag ongegrond.